

Η Χαραυγή

μελετητῶν τῆς Βίβλου

2011

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
Η ΧΑΡΑΥΓΗ
THE DAWN (GREEK)
EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY 07073 — U.S.A.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΤΟΣ 78ου — ΜΑΙΟΥ — ΙΟΥΝΙΟΥ 2011

ΘΑΥΜΑΣΤΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.....	2
ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.....	8
Η ΑΝΩΘΕΝ ΣΟΦΙΑ	19
ΠΩΛΕΙ ΠΑΝΤΑ.....	32
ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ.....	40
ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΕΟΣ.....	52
ΜΑΡΤΑΡΙΤΑΙ.....	63

---000---

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

THE DAWN (GREEK)

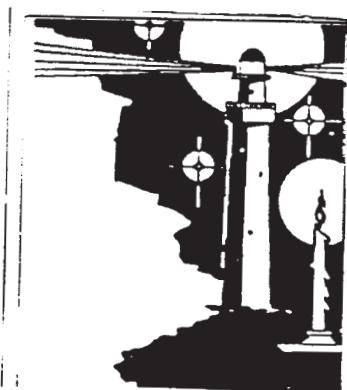
EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY - U.S.A.

ΘΑΥΜΑΣΤΑΙ ΚΑΙ ΤΡΟΜΕΡΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΥΔΕΠΟΤΕ εἰς
τὴν ἱστορίαν
τῆς ἀνθρωπότη-
τος, αἱ ἀνωτέ-
ρω ἐκφράσεις, εἶχον
τὴν ἐφαρμογὴν των,
εἰμὴ μόνον σήμερον.
Θαυμασταὶ ἡμέραι, μὴ
ἔχουσιν τὸ παράλλη-
λόν τους εἰς ἐφευρέ-
σεις καὶ ἐπιτεύγματα
εἰς τὸ παρελθόν, ἀλλὰ
καὶ τρομεραὶ, διότι
αὐταὶ αὐταὶ αἱ ἐφευ-
ρέσεις καὶ ἐπιτεύγματα, ἀπειλοῦν τὴν καταστρο-
φὴν ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος.

" Φόβος, καὶ λάκκος, καὶ παγὶς εἶναι ἐπὶ σὲ
κάτοικε τῆς γῆς... Ἡ γῆ/κοινωνικὴ διάταξις/
θέλει κλονηθῇ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὡς ὁ μεθύων.
Καὶ ἡ ἀνομία αὐτῆς θέλει βαρύνει ἐπ' αὐτὴν.

" Καὶ θέλει πέσει, καὶ πλέον δὲν θέλει σηκωθῇ." ΗΣΑΙΑΣ κδ: 17,20.

Περὶ τῶν ἡμερῶν μας ὁ Κύριος προεφήτευσε, λέγων,

" Οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν ἀποψυχῇ ἐκ τοῦ φόβου καὶ τῶν ἐπερχομένων δεινῶν εἰς τὴν οἰκουμένην /κοινωνίαν/ διότι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν /πνευματικαί, ἐκκλησιαστικαὶ ὀργανώσεις/ θέλουσι σαλευθῇ." ΛΟΥΚ.κα:26.

Αἱ ἡμέραι εἰς τὰς ὁποίας ζῶμεν, ὀνομάζονται εἰς τὴν Γραφὴν "ἔσχατοι ἡμέραι," τῆς Σατανικῆς ἐξουσίας καὶ βασιλείας, ἣτις θὰ παρέλθῃ -μὲ συριγμὸν,μεγάλης θλίψεως- Β.ΠΕΤΡ. γ: 10, διὰ τὴν ἰδρυσίν τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν προσευχόμεθα νὰ ἔλθῃ, ὅποτε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ θέλει γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καθὼς γίνεσθαι ἐν οὐρανοῖς. Εἶναι ὁ "ἔσχατος καιρὸς" ὅτε ἡ γυνῶσις θέλει πληθυνθῇ καὶ οἱ ἄνθρωποι θέλουσι περιτρέχει. ΔΑΝ. ιβ:4. Οὐδέποτε εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος τῶν 6,000 ἐτῶν, συνέβησαν ὅ,τι λαμβάνει χώραν σήμερον. Τὰ ἔθνη, μικρὰ καὶ μεγάλα μὲ φρενίτιδα καταγίνονται εἰς ἐξοπλισμὸν μὲ ἀτομικὰς ἐφευρέσεις πρὸς κατάρτησιν οὐχὶ μόνον τοῦ πλανήτου ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ πέραν αὐτῆς διαστήματος.

Ταλαίπωρος ἀνθρωπότης! Ἀκόμη δὲν ἔλυσεν τὰ κοινωνικὰ αὐτῆς προβλήματα, ἀποβλέπει καὶ πειραματίζεται πρὸς κατάρτησιν ἄλλων πλανητῶν τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος, καὶ πέραν τοῦ διαστήματος τῆς γῆς. Τὸ Περιοδικὸν LIFE λέγει,

" Τεραστία βιομηχανία -ἣτις πρὸ δεκαετίας δὲν εἶχεν οὐδὲ κἂν διανοηθῇ ἢ ὀνομασθῇ-ἤρχισε νῦν νὰ παράγῃ βλήματα -ROCKETS- καὶ διαστημόπλοια -SPACECRAFT- πρὸς χρῆσιν τῆς

" διερευνήσεως τῆς σελήνης καὶ τοῦ ὑπὲρ πέραν αὐτῆς διαστήματος. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἡ βιομηχανία τοῦ διαστήματος, -κατασκευῆς ἀεροπλάνων, στρατιωτικῶν ὑπερποντικῶν βλημάτων, καὶ διαστημοπλοίων- ὑπερέβη τὴν βιομηχανίαν αὐτοκινήτων, ἥτις μόλις πρὸ ἐνδὲς ἔτους ἦτο ἡ μεγαλειτέρα βιομηχανία τοῦ ἔθνους.

Τὸ 1963, ἡ νέα τεραστία αὕτη βιομηχανία τοῦ διαστήματος, ἐπλήρωσε εἰς τοὺς 1, 253,000 ἐργάτας τῆς 9,200,000,000 δολλ. μισθοὺς, ἐνῶ εἰς ὅλον τὸ ἔθνος τὰ ἐργοστάσια αὐτοκινήτων ἀπασχόλησαν 515,000 ἐργάτας μόνον. Τεράστια ποσὰ ἐξοδεύονται διὰ φωτογραφίας, BLUE PRINTS, διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ διαστήματος μὲ ἀσύληπτα εἰς φαντασίαν διαστημόπλοια καὶ ἄλλα μηχανήματα."

Οὐδεὶς γνωρίζει τὰ ποσὰ τὰ ὅποια ἐξοδεύει ἡ Ρωσία-καὶ πόσας ἀνθρωποθυσίας ἔχει ὑποστῆ ἕως σήμερον- πρὸς κατάκτησιν τοῦ διαστήματος. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἔχουν ὑπολογίσει καὶ ἀποφασίσῃ νὰ ἐξοδεύσουν 20-40 δισεκατομμύρια δολλ. πρὸς κατάκτησιν τῆς σελήνης μόνον, ἐφ' ὅσον πεῖ-να, καὶ γυμνότης, ἀσθένειαι καὶ λειψυδρία καὶ ἄλλα κακὰ μαστίζουσιν τὴν χώραν. Τριακόσθαι χιλιάδες ἐργάται ἐργάζονται εἰς 50 νομοὺς διὰ τὸ σχέδιον ΑΠΟΛΛΩΝ, ὅπως κατορθωθῇ ἡ πρώτη ἐπὶ πηδρῶ-μένη ἀποστολὴ εἰς τὴν σελήνην. Ὑπολογίζεται ὅτι 15 ἐκκ. δολλ. ἡμερησίως ἐξοδεύονται πρὸς τοῦτο. Καὶ ἡ ἐρώτησις ἐγείρεται, Διατλ;! διατλ ὁ ἔξαλ-λος καὶ ἄφρων οὗτος ἀνταγωνισμὸς καὶ συναγωνι-σμὸς πρὸς κατάκτησιν πλανητῶν καὶ διαστήματος;!

ΤΡΟΜΕΡΑ ΣΧΕΔΙΑ

Τὸ ὑπὸ κατασκευὴν διαστημόπλοιον SATURN V,

θα είναι 30 πατώματα ύψος και βάρους 3,000 τόνων, και διὰ τὴν ὑψωσὶν του ἐκ τῆς γῆς τῶν 2 καὶ ἡμυσι πρώτων λεπτῶν, 537,000 γαλόνια καυσίμου ρευστῆς ὕλης, παράγουσα δύναμιν ὠθήσεως 7,500,000 πάουντς, θα καταναλωθῶσιν εἰς τὰ 2 καὶ ἡμυσι πρώτα λεπτὰ τῆς ὑψώσεως του ἐκ τῆς γῆς. Υπολογίζεται ὅτι, 1000 καὶ πλέον δορυφόροι, τμήματα αὐτῶν, καὶ λοιπὰ, περιτρέχουν εἰς τὸ κενδὸν πέριξ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος, ἑκατοντάδες δὲ τεμάχια ἐξ αὐτῶν ἤλκυσεν ἡ ἑλξίς τῆς γῆς, μεταβάλλουσα αὐτὰ εἰς τέφραν.

ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ

Τὴν 4ην Ὀκτ. 1957, ὁ κόσμος τῆς γῆς ἐταράχθη -CHOCKED- διὰ τὴν αἰφνιδίαν εἰδησιν ὅτι ἡ Ρωσσία ἔθεσεν εἰς τροχίαν πέριξ τῆς γῆς τὸν πρῶτον δορυφόρον αὐτῆς SPUTNIC I. Ἐπειτα τὸ SPUTNIC II ὅπερ ἔφερε ζῶντα κύνα -LIKA, !-. Καὶ τὸ 1961 τὸ ἀπίστευτον κατόρθωμα, ἡ ἀποστολὴ ἀνθρώπου εἰς τὸ πέραν τῆς γῆς διάστημα καὶ ἡ ἐπιτυχὴς αὐτοῦ ἐπιστροφὴ εἰς τὴν γῆν, ἄφησεν ἀγαύδους τοὺς λαοὺς. Τὸ 1961 τὸν Μάϊον ὁ πρῶτος Ἀμερικανὸς ἀστροναύτης A.B. SHEPARD, ἔκαμε τὸ ἐπίτευγμά του ἐπιτυχῶς. Τὸ δὲ 1962 Φεβ. 20, ὁ J.H. GLEEN ἔκαμε τρεῖς ὑπεργελοὺς κύκλους καὶ κατῆλθεν ἐπιτυχῶς. Ἐκτοτε, θανάσιμος ἀγὼν μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Ἀμερικῆς διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς σελήνης καὶ τοῦ πέραν αὐτῆς διαστήματος καταβάλλεται, καὶ ταῦτα ἐντὸς διαστήματος ὀλιγότερον τῶν δέκα ἐτῶν.

Ἡ Γαλλία, καὶ τώρα ἡ Κίνα, προστίθενται εἰς τὸ μονοπώλιον τῆς κατασκευῆς ἀτομοβόμβας. Γνώμη δὲ ἐπικρατεῖ ὅτι, ἐντὸς πενταετίας, καὶ ἄλλα ἔθνη θὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ μονοπώλιον τοῦτο τῆς κατασκευῆς ἀτομικῶν βομβῶν, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ προφητεία ἡ λέγουσα,

" Ὁ ἀδύνατος ἄς λέγῃ, Ἐγὼ εἶναι δυνατὸς."
ΙΩΗΛ γ:10. Ὁ δὲ ΝΑΟΥΜ α:9. λέγει,

" Ὁ Κύριος θέλει κἀμει συντέλειαν. Θλίψις
δὲν θέλει ἐπέλθει ἐκ δευτέρου."

Τὸ μέγα κατόρθωμα τοῦ GEMINI IV, νὰ διανύσῃ
135 ἐκκ. μίλια πέραν τῆς γῆς καὶ νὰ λάβῃ φωτο-
γραφίας τοῦ πλανήτου Ἀρεως, καὶ μεταδώσῃ αὐτὰς
εἰς τὴν γῆν, ἔθεσε τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας εἰς
πλεονεκτικὴν θέσιν ἐπιστημονικῶς ἀπὸ τὴν Ρωσσί-
αν. Τὶ ὅμως ἐκπλήξεις προετοιμάζουν ἀμφοτέρα
τὰ ἔθνη εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τις, καὶ
ταῦτα καθ' ὃν χρόνον, ὡς προελπόμεν, πεῖνα, καὶ
γυμνότης, ἐπαναστάσεις καὶ αἱματοχυσία περιζώ-
νουν τὸν πλανήτην ἡμῶν.

Ὁ λαὸς δὲν εὐρίσκει ἀνακούφισιν μὲ οὐδεμί-
αν κυβερνήσιν καὶ μὲ οὐδένα πολίτευμα. Εὐγενεῖς
κυβερνῆται προσπαθοῦν νὰ εὐχαριστήσουν τοὺς λα-
οὺς τοὺς ὁποίους διοικοῦν, πλὴν ἐσωτερικὰ δια-
μάχαι καὶ ἐξωτερικὰ διεθνεῖς ἀνωμαλῖαι, συν-
βουν καθ' ἐκὶν κρινῇ προσπάθειαν ὑπὲρ τῆς εὐη-
ρυίας τοῦ λαοῦ, καὶ ὁ λαὸς ὡς πλοῖον ταλαντευό-
μενον ὑπὸ ἀγρίων κυμάτων, μεταπίπτει ἀπὸ τὴν
σκύλλαν εἰς τὴν χάρυβδιν τῶν πολιτικῶν παθῶν.
Οὐδένα λανθάνει ἡ παγκόσμιος κατάστασις ἐπὶ
τῆς γῆς, Κομμουνισμὸς ἀπὸ τὸ ἓν μέρος, Δημοκρα-
ταίᾳ ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἀμφοτέροι ὡς γίγαντες ἐξοπλι-
ζονται διὰ τὴν θανάσιμον πάλιν τῆς ἐπικρατήσε-
ως μιᾶς ἀρχῆς, πλὴν οὐδεὶς θέλει δυνηθῇ νὰ ἐπι-
κρατήσῃ, διότι ὡς ὁ Σαμψὼν θὰ ταφῶσιν ὑπὸ τὰ
ἐρείπια τῆς ἀναρχίας τοῦ Ἀρμαγεδδῶνος. Αἰμόθυρ-
τοι τότε οἱ λαοὶ τῆς γῆς θὰ στρέψουν πρὸς τὴν
οὐρανίαν φωνήν, "Ἡσυχάσατε, καὶ γνωρίσατε ὅτι
ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός. Θέλω ὑψωθῇ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν,
θέλω ὑψωθῇ ἐν τῇ γῇ. ΨΑΛΜ. μς:10.

“Ὅλα τὰ πολεμικὰ ὄπλα, πάσης μορφῆς, θὰ καταστραφῶσιν διὰ παντός, οὐχὶ διὰ συνδέσμων καὶ ἀνθρωπίνης προελεύσεως, ἀλλὰ διὰ δυναμείας Θεοῦ. Διότι ἡ οὐράνιος φωνὴ ἐξακολουθεῖ λέγουσα,

" Ἐλθετε, ἰδέτε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ὅποιας καταστροφῆς ἔκαμεν ἐν τῇ γῇ. Καταπαύει τοὺς πολέμους ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς. Συντρίβει τόξον, καὶ κατακόπτει λόγχην. Καίει ἀμάξας ἐν πυρὶ." ΨΑΛΜ. μς: 8,9.

Καθὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς διέταξε τὰ τεταραγμένα κύματα τῆς Γαλιλαίας, λέγων, "Σιῶπα, ἡσυχάσον, καὶ ἔπαυσεν ὁ ἄνεμος καὶ ἔγεινε γαλήνη μεγάλη," ΜΑΡΚ. δ:39, οὕτως ἀκολουθῶς ἡ οὐράνιος φωνὴ θὰ διατάξῃ τὰ ὡς ἄγρια θαλάσσης κύματα τῆς ἀνθρωπότητος νὰ ἡσυχάσουν, λέγουσα,

"Ἡσυχάσατε, καὶ γνωρίσατε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός. Θέλω ὑψωθῆ μετὰ τῶν ἐθνῶν, θέλω ὑψωθῆ ἐν τῇ γῇ." ΨΑΛΜ. μς: 8-10.

Θαυμάστα καὶ τρομερὰ ἡμέραι εἶναι αὗται εἰς τὰς ὁποίας εὐρισκόμεθα. Ἡ Νινευὴ εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωῆ μετηνόησε ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ ἀπὸ βασιλέως μέχρι χειράνακτος, ΙΟΝΑ γ:5-10, καὶ ὁ Θεὸς ἐφέλσθη αὐτῶν. Σήμερον ὅμως οὔτε μικρὸς οὔτε μεγάλος ἀκούει τὸ ἄγγελμα τοῦ Κυρίου, τὴν οὐράνιον φωνὴν λέγουσαν,

" Ἐγὼ ἔχρισα τὸν Βασιλέα μου ἐπὶ Σιών τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου. Τώρα λοιπὸν, βασιλεῖς, συνετίσθητε, διδάχθητε, κριταὶ τῆς γῆς. Δουλεῦτε τὸν Κύριον ἐν φόβῳ. Φιλεῖτε τὸν Υἱόν, μήποτε ὀργισθῇ, καὶ ἀπολεσθῇτε ἐκ τῆς ὁδοῦ, ὅταν ἐξαφθῇ ταχέως ὁ θυμὸς αὐτοῦ. Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν." ΨΑΛΜ. β:6, 10-12.

Τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ἀ- σοστοιῇ τῆς εὐαγγελίας.

" Δὲν ἐξεύρετε ποίου πνεύματος εἴσθε
σεῖς, διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν
ἦλθε νὰ ἀπωλέσῃ ψυχὰς ἀνθρώπων, ἀλλὰ
νὰ σώσῃ." ΛΟΥΚ. θ:55, 56.

---οοο---

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ἐδημιουργήθη τέλειος, καὶ
ἐτέθη ἐπὶ τελείου περιβάλλοντος, παρα-
δεισίου κήπου διὰ νὰ ζῇ αἰωνίως, ἐν ἀ-
νέσει καὶ εὐτυχίᾳ, ὑπακούων πάντοτε εἰς
τοὺς Νόμους τοῦ Δημιουργοῦ του. Οὐδενὸς ἔστε-
ρεῖτο, καὶ οὐδεὶς κίνδυνος περιέβαλεν αὐτὸν, ἐκ-
τὸς τῆς ἀγάπης καὶ προστασίας τοῦ Δημιουργοῦ του.
Εἶχε πᾶν ὅ,τι ἦτο ἀναγκαῖον φυσικῶς δι' αὐτὸν, ἀλλ'
ἔστερεῖτο γνώσεως καὶ πείρας. Μόλις εἶχε δημιουρ-
γηθῇ, καὶ πᾶν ὅ,τι ἐγνώριζεν ἦτο ὅ,τι ἦτο εἰς
αὐτὸν ὁρμέμφυτον, καὶ ἐκ τῆς ὀλίγης πεῖρας τὴν ὁ-
ποίαν εἶχε, καὶ τῆς παρατηρήσεως τοῦ περιβάλλον-
τός του.

Τὴν δόξαν του ταύτην περὶ γνώσεως εἶδεν ὁ Σα-
τανᾶς, καὶ ἦλθεν ὅπως ἱκανοποιήσῃ αὐτήν. Ἦλθεν
ὡς ἄγγελος φωτός, καὶ ὡς εἰς μέγας φίλος του.
"Δὲν θέλετε βεβαίως ἀποθάνει, ἀλλ' ἐξεύρει ὁ Θεὸς
ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν φάγητε ἀπ' αὐτοῦ θέλουσιν ἀνοιχ-
θῇ οἱ ὀφθαλμοὶ σας καὶ θέλετε εἴσθε ὡς θεοί."
ΓΕΝ. γ:4, 5. Μὴ ἔχων δὲ ὁ ἄνθρωπος καλλιτέραν γνῶ-
σιν περὶ τοῦ Δημιουργοῦ του, ἐθεώρησε τὸν ὄφιν
ὡς φίλον αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα, ἁμαρτία, θάνατος.

Ἡ μετὰ τοῦ Δημιουργοῦ του ὀλιγοχρόνιος ἐπικοινωνία δὲν ἦτο ἐπαρκὴς ὥπως ὁ ἄνθρωπος γνωρίσῃ Αὐτὸν καταλλήλως. Πᾶν δὲ τὸ ὁποῖον ἐπικολούθησε μετὰ ταῦτα, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι Αὐτὸς εἶναι αὐστηρὸς καὶ σκληρὸς, ἐκδιώξας αὐτὸν ἐκ τοῦ παραδείσου, καὶ ἐν τέλει ἀφαιρέσας καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν του. Οὕτω δὲ καὶ προώρισεν ὁ Θεὸς ὥπως ὁ ἄνθρωπος μάθῃ πρῶτον τὴν αὐστηρότητα τῆς Δικαιοσύνης Αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀργὴν Αὐτοῦ ἥτις ἀποκαλύπτεται κατὰ πάσης ἀδικίας.

Γινῶσιν ἤθελεν ὁ ἄνθρωπος καὶ γινῶσιν ἀρκετὴν θὰ ἀπολαύσῃ, καὶ αὐτὴν ἐν μέσῳ θλίψεων καὶ περιπετειῶν, ἐν μέσῳ ὠδίνων καὶ θανάτου. Ὁ δὲ Δημιουργὸς τοῦ ἔστησε τὴν σκηνὴν πρὸς διαδραμάτισιν τῶν γεγονότων, ἔνθα καὶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος παίζων ὡς μέγας τις ἡθοποιὸς τὸ μέρος του, μανθάνει τὸ μάθημά του καταλλήλως μέσω πειρῶν. Ὁ ἄνθρωπος ἐφαντάσθη τὸν Θεὸν σκληρὸν, βάρβαρον, ζητῶν πάντοτε τὸ κακὸν του, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον οὗτος ἔπρεπε νὰ προστρέχῃ μὲ δῶρα καὶ θυσίας, ἐκζητῶν τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ γενικὴ ἀντίληψις περὶ Θεοῦ μεταξὺ πάντων τῶν μὴ ἐχόντων ἰδιαιτέραν ἀποκάλυψιν περὶ Αὐτοῦ. Ἡ δὲ ἀντίληψις τῶν αὐτῇ ἐπεβεβαιώθη πολλάκις διὰ τῶν διαδοχικῶν ἐκδηλώσεων, ὡς τὸν κατακλυσμὸν, τὴν καὺσιν τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρων, ὡς ἐπίσης διὰ τῶν διαφορῶν ἀνωμαλιῶν τῆς γῆς, σεισμῶν, καταιγίδων κ.λ.π. τὰ ὁποῖα βαθμιαίως συνέτεινον ὥστε πᾶν τὸ προξενοῦν καταστροφὴν νὰ λατρευθῇ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ νὰ ἐκζητηθῇ δι' ἐξιλασμοῦ.

Καὶ ἐνῶ τοιαύτη ἦτο ἡ κατάστασις τῶν Ἑθνῶν, ἀνευ ἰδιαιτέρας τινὸς ἀποκαλύψεως παρὰ Θεοῦ, ἀλλὰ βασιζομένη μόνον ἐπὶ τῆς φαντασίας καὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν συμπερασμάτων, ὁ Θεὸς ἔστησε τὴν σκηνὴν Του μεταξὺ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Ἑθνους, καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς λαὸν Του. Ἐδωκεν εἰς αὐτοὺς τὸν Νόμον Του, καὶ ἀπεκάλυψεν εἰς αὐτοὺς τὸ ὄνομα Του.

Ἐν ἁρμονίᾳ δὲ μὲ τὸ σχέδιόν Του ὅπως ὁ ἄνθρωπος μάθη πρῶτον τὴν αὐστηρότητα τῆς Δικαιοσύνης Αὐτοῦ, Οὗτος δὲν ἀπεκαλύφθη εἰς αὐτοὺς ὡς Θεὸς ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν, ἀλλὰ ὡς δίκαιος καὶ αὐστηρὸς, ζητῶν θυσίας καὶ ἐξιλασμὸν, διατάσσων ὁδόντα ἀντὶ ὁδόντος καὶ ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ζῶν ἀντὶ ζῶης, ἀνταποδίδων τὴν ἁμαρτίαν τῶν γονέων εἰς τὰ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς.

Οὐδὲν ἵχνος ἐλέους παρατηρεῖται εἰς τὰς θυσίας ταύτας, ἀλλὰ τὸ αὐστηρὸν μέτρον τῆς δικαιοσύνης. Οἱ προσφέροντες ταύτας δὲν ἠνθόουν τι αὐταὶ προσεκίazon, ἀλλὰ οὐδὲ προορίσθησαν δι' ἐκείνους νὰ ἀντιληφθῶσι ταῦτα. Οὗτοι ἀπλῶς ἦσαν ὄργανα τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ σχέδιῳ Του πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς Δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ μᾶλλον καὶ οὐχὶ τοῦ ἐλέους καὶ τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ.

Αἱ δέκα πληγαὶ τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἰδιαιτέρως ἡ τελευταία τοιαύτη, ὁ θάνατος τῶν πρωτοτόκων τῶν Αἰγυπτίων, ὁ πνιγμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ Φαραῶ, ἡ αὐστηρὰ τιμωρία καὶ περιπλάνησις αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἡ ἀνίλεος ἐξολόθρευσις τῶν Ἀμαληκίων, καὶ ἐν γένει πάντων τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς σοβαρὰν ἐντύπωσιν περὶ τῆς αὐστηρότητος τοῦ Θεοῦ κατὰ τῶν ἐχθρῶν Του. Ἡ τοιαύτη ἀντίληψις περὶ Θεοῦ ἐπέδρασεν πολλὸν ἐπὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ κατὰ τὴν ἀντίληψιν ἣν εἶχον περὶ Θεοῦ, τοιουτοτρόπως καὶ αὐτοὶ ἐφέροντο. Οὐδὲν τὸ θαυμαστὸν λοιπὸν, εἰς ἀναγινώσκοντες τὸν Δαβὶδ νὰ λέγῃ, "Μὴ δὲν μισῶ τοὺς μισοῦντας σὲ Κύριε; .. μὲ τέλειον μῖσος μισῶ αὐτοὺς, διὰ ἐχθροὺς ἔχω αὐτοὺς." ΨΑΛΜ. ρλθ:21,22.

Ὁ Δαβὶδ ἦτο ἀνὴρ πολέμου, καὶ ὄργανον τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς ὀργῆς Αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ τῆς ἀγάπης Του. Οὗτος ὡς ὄργανον τοῦ Θεοῦ καλῶς ἀντελήφθη τοῦτο καὶ ἔπαιξε καλῶς τὸ μέρος του, κα-

θῶς καὶ οἱ λοιποὶ συνεργᾶται τοῦ τοῦ Αἰῶνος ἐ-
 κείνου. Ὁ Ἥλιος ἔσφαξε 450 προφῆτας τοῦ Βάαλ.
 Προσηυχήθη καὶ κατήλθεν πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
 κατέκαυσε 102 ἄνδρας. Β.ΒΑΣ.α:9-12. Ὁ Σαμουὴλ δι'
 ἰδίων τοῦ χειρῶν κατέκοψε τὸν Ἀγᾶγ βασιλέα τῶν
 Ἀμαλκιτιῶν. Α.ΣΑΜ.ιε:33. Οὗτοι, καθὼς καὶ πολλοὶ
 ἄλλοι ἔπαιξαν τὸ μέρος των ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ δρά-
 ματος εἰς τὴν ὁποίαν προσεκλήθησαν, καὶ ἔλαβον
 τὴν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν πιστότητα αὐ-
 τῶν. ΕΒΡ. ια: κεφ.

Η ΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ

Ὅταν τὸ δράμα τοῦ Αἰῶνος ἐκείνου ἔληξεν, οἱ
 ἡθοποιοὶ ἀπεσύρθησαν, καὶ ἡ σκηνὴ διελύθη. Ὁ
 καιρὸς πλεόν ἦλθεν ὅπως ὁ Θεὸς ἀποκαλύψει τὴν
 μεγάλην Αὐτοῦ ἀγάπην εἰς τὸν κόσμον. Ἡ σκηνὴ ἤλ-
 λαξε καθὼς καὶ τὰ άτομα ἐπίσης. Ὡς πρωταθλητῆς
 τοῦ νέου τούτου δράματος τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ ἐ-
 λέους καὶ ἀγάπης Αὐτοῦ, ἐστάλη ἐκ τῶν οὐρανῶν ὁ
 Μονογενὴς Αὐτοῦ Υἱός, ὅστις ἐγνώρισεν Αὐτὸν κα-
 ταλλήως, καὶ ὁ μόνος ὅστις ἠδύνατο νὰ δράσῃ τε-
 λεσφόρως.

" Τόσον ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν
 μονογενῆ αὐτοῦ Υἱὸν ἀπέστειλεν εἰς τὸν κό-
 σμον, διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ πᾶς ὁ πιστεύων
 εἰς αὐτὸν ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον." ΙΩ.γ16.

Εἰς τὸν πρῶτον αἰῶνα ὁ Θεὸς διέτασεν ὅπως ὁ
 ἄνθρωπος προσφέρει δῶρα καὶ θυσίας, ἀλλὰ τῶρα
 Αὐτὸς ὁ ἴδιος προσφέρει τὸν μονογενῆ Αὐτοῦ Υἱ-
 ὸν διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου! Πόσον διάφορος
 ἡ σκηνή! Καὶ πόσον διάφορα τὰ μετέχοντα πρόσωπα!
 Οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἡγηθῇ καὶ δράσῃ ἐν τῇ σκηνῇ
 ταύτῃ, ἐὰν δὲν εἶχε τελείαν γνώσιν περὶ τοῦ Θε-
 οῦ. Οὐδεὶς εἶδε ποτὲ τὸν Θεόν. Ὁ Μονογενὴς Υἱός
 ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς ἐκεῖνος ἐφάνερω-
 σεν Αὐτόν." ΙΩΑΝΝ. α:18.

Τῆς πρώτης σκηνῆς παρελθούσης, μετ' αὐτῆς παρῆλ-
θον ἐπίσης οἱ Νόμοι καὶ διατάγματα αὐτῆς. Τὰς
τυπικὰς θυσίας ἀντικατέστησεν ἡ ἅπαξ προσφερθεῖ-
σα θυσία τοῦ Χριστοῦ. Τὸ Πνεῦμα τοῦ μίσους καὶ
τῆς ἐκδικήσεως, τῆς ἀνταποδόσεως "ὁδόντα ἀντὶ
ὁδόντος καὶ ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ" παρῆλθεν,
καὶ ἀντ' αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐλέ-
ους λαμβάνει τὴν θέσιν αὐτοῦ.

"Ἦκούσατε ὅτι ἐρρέθη εἰς τοὺς ἀρχαίους, ὀφ-
θαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὁδόντα ἀντὶ ὁδόν-
τος, ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, μὴ ἀντισταθῆτε εἰς τὸν
πονηρὸν, ἀλλὰ ὅστις σὲ ράπιση εἰς τὴν δεξιάν
σου σιαγὸνα στρέψον εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἄρις-
τερὰν." MATΘ. ε: 38.

"Ἦκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Θέλεις ἀγαπᾶ τὸν πλη-
σίον σου, καὶ μίσει τὸν ἐχθρὸν σου. Ἐγὼ ὅμως
σᾶς λέγω, Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας, εὐλογεῖ-
τε ἐκείνους οἵτινες σᾶς μισοῦσι, καὶ προσεύ-
χεσθε ὑπὲρ ἐκείνων οἵτινες σᾶς βλάπτουσι καὶ
σᾶς κατατρέχουσι, διὰ τὸ νὰ γείνητε υἱοὶ τοῦ
Πατρὸς σας τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, διότι Αὐ-
τὸς ἀνατέλλει τὸν ἥλιον Αὐτοῦ ἐπὶ πονηροῦς
καὶ ἀγαθοῦς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀ-
δίκους." MATΘ. 3:43-45.

Ὁ Κύριος ἡμῶν καλῶς ἐγνώρισε τὴν ἀποστολὴν
Του, καὶ δὲν ἐζήτησεν ὅπως μιμηθῇ τὸ παράδειγ-
μα καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν πρώτων ἀθλητῶν τῆς πρῶ-
της σκηνῆς. Δὲν ἐμιμήθη τὸν Μωϋσῆν ὅστις ἐφόνευ-
σε τὸν Αἰγύπτιον, οὐδὲ τὸν Σαμουὴλ ὅστις ἐφόνευ-
σε τὸν Ἀγὰγ. Δὲν ἐμιμήθη τὸν Δαβὶδ ὅστις ἐφόνευ-
σε τὸν Γολιάθ, οὐδὲ ἐκαυχῆθη ἐνώπιον τοῦ Οὐρανί-
ου Αὐτοῦ Πατρὸς ὅτι μισεῖ τοὺς μισοῦντας Αὐτὸν,
ἀλλὰ τοῦναντίον ἐζήτησεν ἔλεος ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ
εὐρισκόμενος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἔκραξε, "Πᾶτερ, ἄ-
φες αὐτοῖς, διότι δὲν ἐξεύρουσι τὴν πράττουσι."
MATΘ. κγ:34.

Δὲν ἐμιμήθη τὸν Ἥλιν καὶ δὲν προσηυχήθη νὰ ἔλθῃ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ καὶ καταφάγῃ τοὺς ἐχθροὺς του, ἀπεναντίας, ὅταν οἱ μαθηταὶ Του ἐζήτησαν, ὅπως ὁ Ἥλιος, προσηυχήθη καὶ ἐκάησαν οἱ ἐχθροὶ του, οὕτω καὶ αὐτοὶ πράξωσιν εἰς τοὺς μὴ χορηγήσαντας εἰς αὐτοὺς ἄρτον. Οὗτος εἶπεν, "Δὲν ἐξεύρετε ποίου πνεύματος εἰσθε σεῖς, διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ ἀπωλέσῃ ψυχὰς ἀνθρώπων ἀλλὰ νὰ σώσῃ." ΛΟΥΚ. θ:55. "ὦ! οὐχί! δὲν ἦλθε δι' ἐκδίκησιν, ἀλλὰ δι' ἔλεος καὶ χάριν." Ἦτο ἔτοιμος ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθητικὸς νὰ θυσιάσθῃ καὶ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν Του! Τὸ μὲν αἷμα τοῦ Ἀβελ ἐβόα ἐκδίκησιν ἐκ τῆς γῆς, ἀλλὰ τὸ αἷμα Αὐτοῦ βοᾷ διὰ συγχώρησιν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Οὗτος παρουσίασεν εἰς τὸν κόσμον πολὺ διάφορον ἅποσιν περὶ Θεοῦ ἀπὸ ὅ,τι γενικῶς οἱ ἄνθρωποι ἐγνώρισαν Αὐτὸν. Οἱ λόγοι Του εἶχον κῦρος διότι ἦτο Υἱὸς Αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὅσων ἐγνώρισεν ὁμίλει καὶ ἐδίδασκεν τοὺς ἀνθρώπους περὶ τοῦ Πατρὸς Του. Ἄνθρωποι δὲ πιστῶς ἐκτελέσας τὸ μέρος Του ἐν τῇ ἐκτυλίξει τοῦ μεγάλου τοῦτου δράματος, ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς.

Σ Υ Ν Α Θ Α Η Τ Α Ι

Ἐπὶ τῆς σκηνῆς ταύτης ἐκλήθησαν καὶ ἄλλοι ὅπως λάβωσιν συμμετοχὴν εἰς τὸ δράμα τοῦτο μιμούμενοι τὸ πνεῦμα τοῦ ἀρχηγοῦ των. Προσπάθεια κατεβλήθη ὑπὸ τοῦ διδασκάλου των ὅπως κάμῃ αὐτοὺς νὰ γνωρίσωσι καταλλήλως τὸν Θεὸν, νὰ παίξωσι καὶ αὐτοὶ τὸ μέρος των ἁρμοδίως. ΕΒΡ.β:12, ΙΩΑΝΝ. ιζ:6. Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οὐδεὶς θὰ ἀθλήσῃ νομίμως ὅστις δὲν θὰ ἔλθῃ εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. ΙΩΑΝΝ. ιζ:3.

Ἡ σύνοψις τοῦ πνεύματος ὅπερ διέπει τοὺς ἀκολουθοῦντας τοῦ Ἰησοῦ, καλεῖται μὲ ἴσιν λέξιν Α-

ΓΑΠΗ. Αὕτη περιλαμβάνει πάσας τὰς ἰδιότητας τῶν καρπῶν τοῦ πνεύματος, καὶ ἐμπερικλείει πᾶσαν Χριστιανικὴν χάριν. Ὁ μὴ ὁδηγούμενος ὑπ' αὐτῆς δὲν ἐγνώρισε τὸν Θεόν, καὶ δὲν ἔχει μέρος ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Αἰῶνος τούτου. Ὅστις δὲν ἀγαπᾷ, δὲν ἐγνώρισε τὸν Θεόν." Ὅστις δὲν ἀγαπᾷ, δὲν ἐγνώρισε τὸν Θεόν, διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη. Α.ΙΩ.δ.8.

Πὰρ' ὅλας τὰς ῥητὰς δηλώσεις τῆς Γραφῆς περὶ τῶν ὄρων τῆς παρὰ Θεοῦ ἀποδοχῆς ἡμῶν καὶ τῆς προτροπῆς πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ καλλιέργειαν τῶν καρπῶν τοῦ Πνεύματος, τῆς ἀγάπης καὶ αὐτοθυσίας, πόσον εὐκόλως παρασύρονται πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἕξω τοῦ Πνεύματος τούτου! Πολλοὶ, πολὺ ἐνωρὶς ἐγκατέλειψαν τὴν ὁδὸν τῆς ἀγάπης καὶ ἐνεκολπώθησαν τὴν ὁδὸν τοῦ πολέμου, νομίζοντες ὅτι μὲ τοῦτο θὰ ἐξυπηρετήσωσιν τὰ συμφέροντα τοῦ Θεοῦ καλλίτερον!

Δὲν ἠννόησαν τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ, οὐδὲ τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς τὸν κόσμον. ΙΩΑΝΝ. ιζ:18, 19,22. Δὲν ἠννόησαν τὸ μέρος ὅπερ ἔπρεπε νὰ λάβωσιν ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ δράματος τοῦ Αἰῶνος τούτου, ἐνθα δὲν ὤφειλον νὰ εἶναι πολέμιοι ἀλλὰ νὰ ἔχωσιν ἀγάπην ἐν θυσίᾳ ἑαυτῶν ὑπὲρ ἀλλήλων. Εἶναι πολλοὶ οἵτινες δὲν διακρίνουσιν τὸ πνεῦμα ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐκλήθησαν καὶ ἀναπτύσσονται ὡς ἐκκλησία, καὶ δικαιολογοῦν τὴν ἐχθρότητα καὶ μῖσος αὐτῶν πρὸς ἄλλους, μιμούμενοι τὸν Δαβὶδ ὅστις εἶπεν "Μὴ δὲν μισῶ Κύριε, τοὺς μισοῦντάς σε; μὲ τέλειον μῖσος μισῶ αὐτούς." Τὸ πνεῦμα τοῦτο ἦτο καλὸν διὰ τὸν Δαβὶδ, ὅστις ἔζησεν εἰς τὴν πρώτην σκηνὴν τοῦ δράματος, ἀλλ' ἡ σκηνὴ ἐκείνη παρῆλθεν καὶ τὸ πνεῦμα ἥλλαξεν.

Καὶ ἐὰν ὁ Κύριος ἤθελε προστᾶξει εἰς ἡμᾶς ὅπως μισῶμεν τοὺς ἐχθρούς Αὐτοῦ, ἠθέλομεν παρκαλέσει Αὐτὸν ὅπως μᾶς ἀπαλλάξῃ τῆς τοιαύτης ὑπεβαινούσης τὴν δύναμιν μας διακρίσεως, καθότι

δυνατὸν νὰ μισοῦμεν μαζὺ μὲ τοὺς ἐχθροὺς καὶ τοὺς φίλους Αὐτοῦ. Πλὴν ὁ Θεὸς γνωρίζων τὴν καρδίαν ἡμῶν οὐδαμοῦ τῶν Γραφῶν παρήγγειλεν εἰς ἡμᾶς ὅπως μισῶμεν τοὺς ἐχθροὺς μας καὶ ἐχθροὺς Του, ἀλλὰ τούναντίον, νὰ ἀγαπῶμεν τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν τοὺς ὁποίους γνωρίζομεν καὶ ἔχομεν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, καὶ τοῦτο θὰ εἶναι μία ἐκ τῶν ἀποδείξεων ὅτι εἴμεθα τέκνα Του, διότι Ἐκεῖνος ἀγαπᾷ καὶ εὐεργετεῖ τοὺς ἐχθροὺς Αὐτοῦ. Μόνον οἱ τὰ σαρκικὰ φρονοῦντες ἀρέσκονται εἰς ἔριδας, φιλονικίας, μίση, κατηγορίας καὶ καταδιώσεις.

Οἱ μαθηταί, μὴ ἔχοντες ἀκόμη λάβει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐζήτησαν ὅπως κατέλθῃ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ καὶ κατακαύσῃ τοὺς μὴ φιλοξενίσαντας αὐτοὺς. Ἀλλὰ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν "Δὲν ἐξεύρετε ὁποίου πνεύματος εἰσθε σεῖς." Ἐὰν ἀκόμη δὲν γνωρίζομεν τὸ Πνεῦμα καὶ τὴν ἀποστολὴν ἡμῶν, ἢ τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον μᾶς ἐκάλεσεν ὁ Πατὴρ, τότε εἰς μάτην κοπιᾷζομεν κομπορρημονοῦντες εἰς τὰ μεγάλα ἡμῶν ἔργα.

Ἡ ἐκκλησία εἶναι "σκεύη ἐλέους" Ρωμ. θ:23, καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ Θεοῦ καλῶν αὐτὴν εἰς δόξαν εἶναι "διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς ἐπερχομένους αἰῶνας τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος Αὐτοῦ," ΕΦΕΣ. β:7, καὶ τὸ καθῆκον ἡμῶν ἀπὸ τώρα εἶναι "ὅπως ἐξαγγείλωμεν τὰς ἀρετὰς ΕΚΕΙΝΟΥ ὅστις μᾶς ἐκάλεσεν ἐκ τοῦ σκότους εἰς τὸ θαυμαστὸν Αὐτοῦ φῶς." Α.ΠΕΤΡ. β:9. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἀρχίζει ἀπὸ τώρα, καὶ θὰ διαρκέσῃ καθ' ὅλην τὴν αἰωνιότητα. Ἀπὸ τώρα θὰ ἐξαγγείλωμεν τὰς ἀρετὰς Αὐτοῦ διὰ παντὸς μέσου τὸ ὁποῖον ὁ Πατὴρ θέτει εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν. Αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς ἡμῶν ἐκάστην ἡμέραν, ἐπωφελοῦμενοι πάσης εὐκαιρίας, ζῶντες πρὸς δόξαν Αὐτοῦ.

Ἡ Γραφὴ λέγει ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἁ γ ἁ π η, καὶ συμβουλεύει ἡμᾶς ἐπίσης νὰ ἀγαπῶμεν καθὼς ὁ

Θεὸς ἀγαπᾷ. "Ἐντολὴν καινὴν σᾶς δίδω νὰ ἀγαπᾷτε ἀλλήλους, καθὼς ἐγὼ σᾶς ἠγάπησα καὶ σεῖς νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐκ τοῦτου θέλουσι γνωρίσει πάντες ὅτι εἰσθε μαθηταὶ μου, ἐὰν ἔχετε ἀγάπην πρὸς ἀλλήλους." ΙΩΑΝΝ. ιγ:34,35. Οὐδεὶς ὁρος εὐρίσκεται εἰς τὸ μέσον περὶ τῆς ἀγάπης ταύτης. Ἡ ἐντολὴ εἶναι νὰ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους ἀνεξαρτήτως ἐὰν συμφωνῶμεν εἰς ὅλα πάντες. Μεταξὺ τῶν μαθητῶν Του δὲν ἦσαν πάντες ὁμόφρονες, ἀλλὰ ὁ Ἰησοῦς δὲν ἀπέρριψεν οὐδὲ ἐμίσησε τινὰ. Ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου εἶναι "νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἐγὼ σᾶς ἠγάπησα," μὲ ὅλας τὰς ἀτελείας σας, τὰς ἀντιρρήσεις σας, καὶ τὰς ἀδυναμίας σας.

Οἱ καυχώμενοι ὅτι βαδίζουσιν ἐν τῷ φωτὶ, ἐνῷ ἐξακολουθοῦν νὰ μισοῦν τοὺς ἀδελφοὺς των, ἀπατῶσιν ἑαυτοὺς. Ἡ ἐκκλησίᾳ ἐκλήθη νὰ φανερώσῃ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ εἶναι σκευὴ ἐλέους. Ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι μῖσος, ἀλλὰ ἀγάπη ἐν εἰρήνῃ καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ. Τὸ σκότος μισεῖ, τὸ φῶς δὲν μισεῖ. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη ὅπως μεταβῶμεν εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην ὅπως εὕρωμεν παράδειγμα περὶ τῆς ὁδοῦ ἣν δέον νὰ ἀκολουθήσωμεν, ὑπάρχουν πολλὰ τοιαῦτα ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἀποστολὴν ἡμῶν. Ἐν ἔξοχον τοιοῦτον εὐρίσκεται εἰς ΓΕΝ. ν:15-20. Ἐκεῖ εὐρίσκομεν τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Ἰωσήφ νὰ φοβῶνται μήπως οὗτος μνησικακίῃ ἐναντίον των διὰ τὴν ἀδικίαν τὴν ὅποιαν ἔκαμον εἰς αὐτὸν, καὶ νὰ ζητῶσιν ἔλεος παρ' αὐτοῦ. Τοῦτο συνεκίνησε τὸν Ἰωσήφ, καὶ κλαύσας εἶπε,

"Μήπως ἀντὶ Θεοῦ εἶμαι ἐγὼ; σεῖς μὲν ἐβουλεύθητε κακὸν ἐναντίον μου, ὁ δὲ Θεὸς ἐβουλεύθη νὰ μεταστρέψῃ τοῦτο εἰς καλόν, διὰ νὰ γείνῃ καθὼς τὴν σήμερον, ὥστε νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν πολλοῦ λαοῦ." ΓΕΝ. ν:19-20.

Ὅποῖον ἔξοχον παράδειγμα εἶναι τοῦτο διὰ

διὰ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ! Ἐὰν τοῦτο ἐντυπωθῇ ἐν τῇ διανοίᾳ ἡμῶν πολὺ ὀλίγην κρίσιν θὰ ἐκφέρωμεν ἐναντίον ἄλλου, καὶ ὀλιγοτέραν θρασύτητα θὰ ἔχωμεν νὰ λαμβάνωμεν τὴν θέσιν τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ κρίνωμεν, ἀλλὰ θὰ ἀφήσωμεν Αὐτὸν νὰ κρίνῃ, ὅστις εἶπεν "Εἰς ἐμὲ ἀνήκει ἡ ἐκδίκησις, ἐγὼ θέλω κάμῃ ἀνταπόδοσιν, λέγει Κύριος." ΡΩΜ. ιβ:19. Ὡς ἀφήσωμεν τὸν Κύριον νὰ κρίνῃ, καὶ ὥς μὴ λαμβάνωμεν τὴν θέσιν Αὐτοῦ, διότι τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν μᾶς τὸ ἔδωκεν ἀκόμη ὁ Κύριος.

Ἄλλο παράδειγμα εὐρίσκεται εἰς Α.ΣΑΜ. κδ:7. Ἐκεῖ ὁ Δαβὶδ εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ φονεύσῃ τὸν Σαοὺλ, τὸν ἐχθρὸν καὶ διώκτην αὐτοῦ, τὸν ζητοῦντα ἐπιμόνως νὰ λάβῃ τὴν ζωὴν του. Πλὴν οὐχί! Τὸν εἶδεν ὡς τὸν κεχρισμένον τοῦ Κυρίου, καὶ δὲν ἐπέβαλε τὴν χειρὰ αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. Τὰ παραδείγματα ταῦτα δύνανται νὰ ληφθῶσι παρ' ἡμῶν καὶ ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὸ πνεῦμα καὶ ἀποστολὴν ἡμῶν πρὸς ὠφέλειαν καὶ οἰκοδομὴν ἡμῶν. Δυνάμεθα νὰ μιμηθῶμεν τὴν πίστιν καὶ πιστότητα αὐτῶν, ἀλλὰ ὑπὲρ πάντας τούτους,

"Ὡς ἀποβλέπωμεν εἰς τὸν ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν τῆς πίστεως ἡμῶν," ΕΒΡ. ιβ:2.

ὅστις ἐχάραξεν εἰς ἡμᾶς τὴν ὁδὸν ἡμῶν, ἥτις ἡνοίχθη ὑπ' Αὐτοῦ καὶ μόνοι, καὶ ὅστις πρῶτος ἐβάδισεν αὐτὴν. Ἡ ἀγάπη εἶναι ὁ σύνδεσμος πάσης χριστιανικῆς χάριτος. Αὕτη συμπεριλαμβάνει πᾶν ὅ,τι δέον ἢ ἐκκλησίᾳ νὰ ἀναπτύξῃ, καὶ ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ θύρα διὰ τοὺς οὐρανοὺς θὰ εἶναι κλειστή. Ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῇ τοῦ ὁ Παῦλος λέγει,

"Ἐὰν λαλῶ τὰς γλῶσσας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, ἔγεινα χαλκὸς ἢ ἥχων ἢ κυμβαλὸν ἀλαλάζων. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν

" καὶ ἐξεύρω πάντα τὰ μυστήρια.... ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, εἶμαι οὐδὲν. Καὶ εἰς πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου διανείμω, καὶ εἰς παραδώσω τὸ σῶμα μου διὰ νὰ καυθῶ, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι." Α.ΚΟΡ.ΙΥ:1-3.

Αἱ διαφοραὶ ἀντιλήψεων ὑπῆρξαν πάντοτε τὰ αἷτια τῆς ψυχρότητος μεταξὺ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν ὅμως κατανοήσωμεν τὸ "ποίου πνεύματος εἶμεθα" ὀφείλομεν νὰ παύσωμεν ἔχοντες ἄλλο πνεῦμα. Ἡ χριστιανικὴ ἐπικοινωνία δὲν βασίζεται εἰς διαφόρους ὑποθετικὰς διδασκαλίας ἐπὶ μὴ θεμελιωδῶν ἀληθειῶν, ἀλλὰ βασίζεται ἐπὶ τοῦ μόνου θεμελίου ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν κατὰ τὰς Γραφάς, καὶ ὅτι ἐπανερχεται διὰ νὰ ἐκπληρῶσῃ τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἀπέθανε, τουτέστι, νὰ ἀναστήσῃ τοὺς νεκροὺς, ἀφοῦ πρώτον συμπληρώσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν πιστῶν Του οὓς ἐκλέγει κατὰ τὸν Αἰῶνα τοῦτον. Οὗτοι εἶναι οἱ πιστοὶ εἰς Αὐτὸν καὶ εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν ἔλαβον. Οὗτοι ὑποτάσσονται εἰς τὸν Νόμον Αὐτοῦ τῆς ἀγάπης πρὸς ἀλλήλους.

Ἐν τέλει δὲ θέλομεν βραβευθῆ οὐχὶ κατὰ τὸ μέτρον τῆς ὑπακοῆς ἡμῶν εἰς γῆϊνον τινα ὀργάνωσιν, ἢ ἀνθρώπους, ἀλλὰ τῆς ὑπακοῆς ἡμῶν εἰς Αὐτὸν ὡς κεφαλῆς ἡμῶν, ὅστις διὰ τοῦ πολυτίμου Αὐτοῦ αἵματος ἐξηγόρασεν ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας. Πόσον λυπηρὸν ὅμως εἶναι νὰ βλέπῃ τις ἀδελφοὺς μετὰ τῶν ὁποίων ἄλλοτε συνεβάδιζε ἐν τῇ στενῇ ὁδῷ, οἵτινες συνέφαγον μεθ' ἡμῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Κυρίου, σήμερον νὰ μᾶς ἀποστρέφονται, καὶ νὰ ἐκσφενδονίζουν τὰ πικρὰ βέλη ἐναντίον ἡμῶν! Τὸ πνεῦμα τοῦ ΚΑΙΝ δὲν ἐξέλειπεν ἐκ τῆς γῆς ταύτης, ἀλλὰ οὐδὲ θέλει ἐξαλειφθῆ ἕως ὅτου ὁ Σατανᾶς καὶ τὸ κακὸν ἀφαιρεθῇ ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν. Ἐὰν εἶμεθα ἀκόλουθοι τοῦ Ἰησοῦ, ἅς ἀποβλέπωμεν εἰς Αὐτὸν, καὶ ἅς μιμώμεθα Αὐτὸν, τηροῦντες τὰς ἐντολὰς Αὐτοῦ, κυριότερα τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ΑΓΑΠΗ.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Ὁ ἄνθρωπος ματχομέ-
νη σοφία.

ΙΑΚ. γ': 13-17.

" Ἡ ἄνωθεν ὅπως σοφία, πρῶτον
μὲν εἶναι καθαρὰ, ἔπειτα εἰρηνι-
κὴ, ἐπεικὴς, εὐπειθὴς, πλήρης ἐλέους
καὶ καλῶν καρπῶν, ἀμερόληπτος καὶ ἀνυπό-
κριτος." ΙΑΚΩΒΟΣ γ': 17.

---ooo---

Ο Φ Ι Α, εἶναι ἡ ἱκανότης ἐκείνη ἣτις
κάνει ὀρθὴν χρῆσιν τῆς γνώσεως. Δύνα-
ται τις νὰ ἔχῃ μεγάλην γνώσιν πολλῶν
πραγμάτων, ἀλλὰ τοῦτο δὲν κάνει σοφὸν
τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον. Ἐπὶ παραδείγματι, δύνα-
ται νὰ ἔχῃ μεγάλην πολιτικὴν γνώσιν, ἀλλὰ ταύ-
τοχρόνως νὰ μὴ εἶναι διαπρεπὴς πολιτευτὴς. Μέ-
τρον γνώσεως εἶναι ὅθεν, ἀναγκαῖα εἰς πᾶσαν ἄν-
θρωπίνην ἐνέργειαν, ἀλλὰ διὰ νὰ γείνη τις ἐπι-
τυχὴς εἰς τὸν τομέα τὸν ὁποῖον ἐξέλεξε, πρέπει
νὰ μεταχειρισθῇ τὴν ἀποκτηθεῖσαν γνώσιν καταλ-
λήλως, τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ σοφίαν.

Καὶ ὅ, τι ἀληθεύει μὲ τὴν ἀνθρωπίνην ἐνέργει-
αν, ἀληθεύει ἐπίσης μὲ τὰς σχέσεις ἡμῶν πρὸς
τὸν Θεὸν καὶ πρὸς ἀλλήλους ὡς ἐν Χριστῷ ἀδελ-
φοῦς. Εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως ἀποκτήσωμεν ὅσην πε-

ρισσοτέραν γινῶσιν δυνάμεθα περὶ τῶν βουλῶν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ σχεδίου Αὐτοῦ, καὶ ἐπιπροσθέτως εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως κάμωμεν κατάλληλον χρῆσιν τῆς γνώσεως ταύτης ἐν τῇ καθημερινῇ ὑπηρεσίᾳ ἡμῶν διὰ τὸν Κύριον καὶ τοὺς ἀδελφούς. Ἡ σοφία τοῦ κόσμου εἶναι μωρία εἰς τὸν Θεόν, καὶ διὰ τὴν εἴμεθα κατὰ Θεὸν σοφοί, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ ὡς ὑπερτεροῦσαν, καὶ νὰ ζητῶμεν ὅπως καθοδηγούμεθα δι' αὐτῆς. Ὁ Σολομὼν ἔγραψε, "Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ ἐπίγνωσις ἁγίων φρόνησις." ΠΑΡ. θ:10.

Ὁ ἀληθὴς σεβασμὸς πρὸς τὸν Κύριον, φανεροῦται διὰ τῆς εἰλικρινοῦς ἐπιθυμίας ὅπως γνωρίσωμεν τοὺς σκοποὺς τοῦ σχεδίου Αὐτοῦ, ἰδιαιτέρως τὰ σημεῖα ἐκεῖνα τὰ ἀφορῶντα ἡμᾶς ὡς ἄτομα. Διὰ τῆς μελέτης τοῦ λόγου μαθαίνωμεν ὅτι εἴμεθα κληρονομικῶς μέλη τοῦ πεπτωκότος γένους καὶ μακρὰν τοῦ Θεοῦ ἔνεκεν τῶν πονηρῶν ἔργων, καὶ ὅτι ἔχουμεν στάσιν ἐνώπιον Του διὰ τῆς δικαιοσύνης ἡμῶν. Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τούτου, ἀπαιτεῖται μέτρον ταπεινοφροσύνης. Καὶ ἀφοῦ ἀναγνωρίσωμεν τούτο, θὰ χαρῶμεν διὰ τὴν προμήθειαν τὴν ὅποیان ὁ Κύριος ἔχει κάμῃ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀφιερώσεως ἡμῶν εἰς τὸ θέλημα Αὐτοῦ, καὶ τῆς παραδόσεως ἡμῶν εἰς τὸ θέλημα Αὐτοῦ, καλυπτόμενοι οὕτω διὰ τοῦ ἐνδύματος τῆς δικαιοσύνης τοῦ Χριστοῦ. ΗΣ. ζα:10.

Διὰ τῆς παραδοχῆς τῶν ἀληθειῶν τούτων, καὶ τῆς ὑπακοῆς ἡμῶν εἰς αὐτάς, κάμωμεν τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς σοφίας. Ἀλλὰ τὸ ἐκδηλωθὲν τοῦτο πνεῦμα τῆς ταπεινοφροσύνης ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς ἀφιερώσεως ἡμῶν εἰς τὸ θέλημα Αὐτοῦ, πρέπει νὰ μένῃ μεθ' ἡμῶν, καὶ νὰ εἶναι ἡ βάση ἡμῶν διὰ πᾶσαν ὑπηρεσίαν ἐν ἐπίγνωσει τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα δὲν ἔχουσιν οὐδὲν μέρος εἰς τὴν ζωὴν ἐκείνην ἣτις ζητεῖ νὰ καθοδηγῇται ὑπὸ τῆς ἁνωθεν σοφίας.

Τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ διὰ τὸν λαὸν Του κατὰ τὸν Αἰῶνα τοῦτον εἶναι νὰ θέσωσι τὴν ζωὴν των ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Κυρίου, καθὼς ἔπραξεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐκεῖνοι οὔτινες ἐδέχθησαν τὴν ἀποψιν ταύτην, καὶ προσπαθῶσι νὰ ὁδηγῶνται παρ' αὐτῆς, βαδίζουσι τὴν ὁδὸν τῆς οὐρανίου σοφίας. Ἐν ᾧ μέτρῳ κρατῶσιν ὀπίσω τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀφιερώσεως αὐτῶν, εἶναι ἄσοφοι. Εἰς τὸν κόσμον ἡ ὁδὸς τοῦ ἀφιερωμένου χριστιανοῦ εἶναι μωρία, ἀλλὰ ἐὰν εἴμεθα σοφοὶ κατὰ Θεὸν, δὲν θὰ ἀφίσωμεν τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου νὰ μετακινήσῃ ἡμᾶς ἀπὸ τὴν ὁδὸν τῆς θυσίας.

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Ὁ Ἰησοῦς ὁδηγεῖτο ὑπὸ τῆς οὐρανίου σοφίας καὶ τὸ παράδειγμα Αὐτοῦ εἶναι μεγάλη βοήθεια διὰ νὰ ἀποφασίσωμεν ποίαν ὁδὸν νὰ λάβωμεν. Περὶ τὸ τέλος τῆς διακονίας Αὐτοῦ ἐφάνέρωσεν εἰς τοὺς μαθητὰς Του ὅτι ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκεῖ νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ θανατωθῇ. Οἱ μαθηταὶ ἐγνώριζον περὶ τῆς ἐχθρότητος ἣτις ὑπῆρχεν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ὁ Πέτρος συνεπέρανεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς θὰ ἔκαμνεν λάθος νὰ μεταβῇ ἐκεῖ, ἀφοῦ καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγνώριζε τὰ ἀποτελέσματα. Καὶ εἶπον εἰς τὸν Ἰησοῦν, "Γίνου ἵλεως εἰς σεαυτὸν, Κύριε, δὲν θέλει γεῖναι τοῦτο εἰς σέ." Καὶ εἰς τοῦτο ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν, "Ὑπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ, σκάνδαλόν μου εἶσαι, διότι δὲν φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων." ΜΑΤΘ. ις: 23.

Βεβαίως ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐννοοῦσε ὅτι ὁ Πέτρος ἦτο ὁ Σατανᾶς, ἀλλὰ, μᾶλλον ὅτι ὁ Πέτρος ἀναλαβὼν νὰ ἀποτρέψῃ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ νὰ μεταβῇ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἔνθα προεβλέποντο παθήματα καὶ θάνατος, ἔλαβε τὸ μέρος τοῦ ἐχθροῦ ἐν τῇ προσπάθειᾳ αὐτοῦ ὅπως ματαιώσῃ τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Ἰησοῦς καθιέρωσε τὸν ἑαυτὸν Του. Ἐν τῇ

πράξει ταύτη, ὁ Πέτρος ἐφανέρωσε μίαν ἰδιοτελεῖαν ἀνθρωπίνην ἀποψιν. Ἦτο ἡ ἀποψις ἣτις φαίνεται λογικὴ εἰς τοὺς ἀνθρώπους κύκλους.

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐξήγησεν περαιτέρω, ὅτι ἡ ὁδὸς αὕτη τῆς θυσίας πρέπει νὰ γείνη δεκτὴ παρὰ πάντων ἐκείνων οἵτινες θέλουν νὰ γίνουν μαθηταὶ Του. Ὅθεν εἶπεν εἰς τοὺς μαθητὰς Του,

"Ἐὰν τις θέλει νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἅς ἀπαρνηθῇ ἑαυτὸν, καὶ ἅς σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἅς μὲ ἀκολουθῇ. Διότι ὅστις θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσῃ αὐτήν, καὶ ὅστις ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, θέλει εὕρεϊ αὐτήν." ἐδ.24,25.

Ἐὰν εἴπωμεν εἰς ἄνθρωπον τοῦ κόσμου, ὅτι ἡ μόνη ὁδὸς καὶ μέθοδος νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, εἶναι νὰ ἀπολέσῃ αὐτήν, βεβαίως θὰ μᾶς ἐθεώρει μωροὺς. Ἐν τούτοις, διὰ τοὺς ἀκολουθοῦς τοῦ Κυρίου, εἶναι ἡ μόνη ὁδὸς τῆς ἀληθοῦς σοφίης τῆς ἄνωθεν κατερχομένης. Καὶ πόσον σοφὴ πορὲ εἶναι αὕτη! Ἐνεκεν τοῦ σεβασμοῦ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον, καὶ τῆς προθυμίας ἡμῶν νὰ διδαχθῶμεν παρ' Αὐτοῦ, ἐμάθομεν ὅτι ἐκεῖνοι οἵτινες πᾶσχουν καὶ ἀποθνήσκουν μετ' Αὐτοῦ, θὰ ζήσουν καὶ βασιλεύσουν μετ' Αὐτοῦ. Καὶ ὅτι ἐν τῇ "πρώτῃ ἀναστάσει" θὰ ὑψωθοῦν εἰς τὴν "δόξαν, τιμὴν, καὶ ἀφθαρσίαν." ΑΠΟΚ. κ:6, ΡΩΜ. β:7. Ἀλλὰ ἡ ἔνδοξος αὐτὴ ἀμοιβὴ θὰ δοθῇ μόνον εἰς ἐκείνους οἵτινες θὰ μένουν "πιστοὶ μέχρι θανάτου." ΑΠΟΚ. β:10. Τοῦτου ἀληθεύοντος, πόσον ἄσοφον θὰ εἶναι ἔὰν δὲν θέσωμεν τὴν ζωὴν μας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Οὐρανίου ἡμῶν Πατρὸς!

Ὁ Παῦλος ἔγραψε, "Σὰς παρακαλῶ λοιπὸν ἀδελφοί... παραστήσατε τὰ σώματά σας θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον εἰς τὸν Θεόν, ἣτις εἶναι ἡ λογικὴ σας λατρεία." ΡΩΜ. ιβ:1. Εἰς τὴν κοσμικὴν

διάνοιαν, εἶναι παράλογον νὰ θυσιάσῃ τις τὸν ἑαυτὸν του, ἀλλὰ οὐχὶ ὅμως ἐκ τῆς ἀπόψεως τῆς ἄνωθεν κατερχομένης σοφίας, διότι ὁ Παῦλος λέγει ὅτι "εἶναι ἡ λογικὴ ἡμῶν λατρεία." Καὶ πάλιν ὁ Παῦλος ἔγραψε. "Διότι δὲν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως, καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ." B.TIM.α:7. Ὁ νοῦς τοῦ σωφρονισμοῦ τὸν ὅποιον ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς διὰ τοῦ Λόγου Του, δὲν μᾶς κάμνει ὑπὲρ τὸ δέον ἐπιφυλακτικούς, μὲ τὴν διάθεσιν νὰ κρατῶμεν ὀπίσω τὴν θυσίαν ἡμῶν ὅταν εὕρισκομεν δυσκολίας. Εἶναι ἡ διάνοια ἣτις μᾶς ὥθεῖ πρὸς μεγαλειτέραν θυσίαν καὶ ἐπανορθωτικὴν ἐγκράτειαν.

Ὁ Κύριος ἐπίσης μᾶς ἔδωκε τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης, καὶ ἐὰν πράγματι ἔχομεν ἀγάπην, θὰ ἐκδηλώσωμεν αὐτὴν καταθέτοντες τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν, καὶ φέροντες τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀληθείας. Δι' ἓνα καθιερωμένον τέκνον τοῦ Θεοῦ, νὰ βλέπῃ τὴν χριστιανικὴν ζωὴν ὑπὸ ἄλλην ἄποψιν, θὰ φανερῶν ἄσοφον νοῦν, καὶ ἔλλειψιν τῆς οὐρανίου σοφίας, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος μᾶς δίδει διὰ μέσου τοῦ Λόγου Του. Εἰς τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον ὁ Παῦλος γράφει πρὸς τὸν Τιμόθεον,

" Πιστὸς ὁ λόγος, διότι ἐὰν συναπεθάνομεν, θέλομεν καὶ συζῆσει. Ἐὰν ὑπομένωμεν, θέλομεν καὶ συμβασιλεύσει, ἐὰν ἀρνώμεθα αὐτὸν καὶ ἐκεῖνος θέλει ἀρνηθῇ ἡμᾶς."

B.TIM.β:11,12.

Πόσον ἄσοφον θὰ εἶναι ἐὰν ἀρνηθῶμεν τὸν Κύριον, καὶ ὡς ἀποτέλεσμα ἀρνηθῇ καὶ Ἐκεῖνος ἡμᾶς! Ὁ Ἰάκωβος ἔγραψεν, "Ἐὰν δὲ τις ἀπὸ σᾶς εἶναι ἐλλειπῆς σοφίας, ἅς ζητῇ παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ δίδοντος εἰς πάντας πλουσίως, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος, καὶ θέλει δοθῇ εἰς αὐτόν." Ἀς ζητῇ ὅμως μετὰ πίστεως, χωρὶς νὰ διστάζῃ παντελῶς, διότι ὁ διστάζων ὁμοιάζει μὲ κύμα θαλάσσης κινου-

μενον ὑπὸ ἀνέμων καὶ συνταραττόμενον. Διότι ἄς μὴ νομίσῃ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι θέλει λάβῃ τι παρὰ τοῦ Κυρίου." ΙΑΚΩΒΟΣ α:5-7. Τὸ "πάντας" εἰς τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ ὡς ὁ Θεὸς δίδει σοφίαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, οὐχί, ἀλλὰ μόνον εἰς ἐκείνους οἵτινες εἶναι ἐν Χριστῷ, καὶ ἔχουν λάβῃ τὸν σταυρὸν τοῦ διὰ νὰ ἀκολουθήσουν τὸν Κύριον μέχρι θανάτου. Εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος θὰ δώσῃ σοφίαν.

Τὸ σπουδαῖον δι' ἡμᾶς εἶναι νὰ δυνηθῶμεν νὰ δεχθῶμεν τὴν ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς τὰς προσευχὰς μας περὶ σοφίας. Ὁ Ἰάκωβος μᾶς λέγει περὶ τῆς πιθανότητος δισταγμοῦ, καὶ ἡ αἰτία εἰς τοῦτο θὰ εἶναι ἔλλειψις πίστεως εἰς τὸν Κύριον. Ἀκολουθῶς ὁ Ἰάκωβος γράφει "Ἄνθρωπος δίγνωνμος -δίψυχος Κεῖμ- εἶναι ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ." Ἐκεῖνοι οἵτινες εἶναι δίγνωνμοι, δὲν εἶναι τελείως καθιερωμένοι εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου. Δὲν ὀδηγοῦνται τελείως ὑπὸ τῆς οὐρανίου σοφίας. Γνωρίζουν ὅτι πρέπει νὰ θυσιά-σουν τὴν ζωὴν των, ἀλλὰ ἡ σὰρξ κρατεῖ ὀπίσω αὐτοὺς. Ὅταν οὗτοι ζητοῦν οὐράνιον σοφίαν, εὐχονται ὅπως ὁ Θεὸς τοῖς δείξῃ μίαν εὐκολοτέραν ὁδὸν διὰ νὰ βαδίσουν εἰς τὰ ἴχνη τοῦ Κυρίου, καὶ οὕτω θὰ εἶναι ἀνέτοιμοι διὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου, καὶ θὰ φρονοῦν ὅτι ὁ Κύριος δὲν ἀπήντη-σεν εἰς τὰς προσευχὰς των.

Ἐὰν εἴμεθα πράγματι σοφοί, θὰ εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ δεχθῶμεν οἵανδήποτε ἀπάντησιν ὁ Κύριος δώσῃ εἰς τὰς προσευχὰς μας, ὥστε αὐταὶ νὰ εἶναι εὐλογία εἰς ἡμᾶς. Ἡ ἐπίγειος ἡμῶν εὐδαιμονία πρέπει νὰ κατέχῃ τὴν ἐλάχιστην θέσιν εἰς τὰς προσευχὰς ἡμῶν, καὶ μόνον τότε ὅταν εἶναι ἐν συναφείᾳ μὲ τὴν θυσίαν ἡμῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Κυρίου. Τὸ βάρος τῶν προσευχῶν ἡμῶν πρέπει νὰ εἶναι ἐν μορφῇ εὐχαριστειῶν διὰ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου, καὶ διὰ τὴν ὑποσχεθεῖσαν καθοδηγίαν καὶ

δύναμιν διὰ τὰ βαδίσωμεν τὴν στενὴν ὁδὸν τῆς
θυσίας ἣτις ἄγει εἰς τὴν ζωὴν μετὰ τοῦ Λυτρωτοῦ
ἡμῶν.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΩΘΕΝ

Βασικῶς ἡ χριστιανικὴ ζωὴ εἶναι καθιερωμένη
διὰ θυσίαν, καὶ ὁ Κύριος ἐν τῷ λόγῳ Του ἔχει
καταθέσει μερικὰς ἀρχὰς πρὸς ὁδηγίαν ἡμῶν ἐν τῇ
στενῇ ὁδῷ τῆς θυσίας. Ἐὰν τις γνωρίζῃ τὰς ἀρχὰς
ταύτας καὶ τὰς ἐκτελῇ, οὗτος ὁδηγεῖται ὑπὸ τῆς
οὐρανοῦ σοφίας. Ὁ Ἰάκωβος ἔγραψε,

" Τίς εἶναι μετὰ σας σοφὸς καὶ ἐπιστήμων;
ὅς δειξῇ ἐκ τῆς καλῆς διαγωγῆς τὰ ἔργα ἐ-
αυτοῦ ἐν πραότητι σοφίας. Ἐὰν ὅμως ἔχητε
ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν φθόνον πικρὸν καὶ φιλο-
νεικίαν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κα-
τὰ τῆς ἀληθείας. Ἡ σοφία αὕτη δὲν εἶναι
ἄνωθεν καταβαίνουσα, ἀλλ' εἶναι ἐπίγειος,
ζωώδης, δαιμονιώδης, διότι ὅπου εἶναι φθό-
νος καὶ φιλονεικία, ἐκεῖ ἀκαταστασία, καὶ
πᾶν ἄχρεϊον πρᾶγμα. Ἡ ἄνωθεν ὅμως σοφία,
πρῶτον μὲν εἶναι καθαρὰ, ἔπειτα εἰρηνικὴ,
ἐπιεικὴς, εὐπειθὴς, πλήρης ἐλέους καὶ κα-
λῶν καρπῶν, ἀμερόληπτος καὶ ἀνυπόκριτος.
Καὶ ὁ καρπὸς τῆς δικαιοσύνης, σπεύρεται
ἐν εἰρήνῃ ὑπὸ τῶν εἰρηνοποιῶν." ΙΑΚ.γ:13-18.

Ὁ Ἰάκωβος μᾶς παρουσιάζει μερικὰς λεπτομε-
ρείας σχετικῶς μὲ τὴν οὐράνιον σοφίαν. Μᾶς λέ-
γει ὅτι αὕτη εἶναι "πρῶτον καθαρὰ." Οἱ ἀνδρῆς ποτε
ἐπιχειρήσιν καὶ ἐὰν ἔχωμεν ἐν νῷ, ἰδιαίτερος μὲ
τὴν ὑπηρεσίαν ἡμῶν εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου, καὶ
τὴν συνεργασίαν ἡμῶν μετὰ τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ, πρέ-
πει νὰ εἴμεθα προσεκτικοὶ ὅπως τὰ ἐλαττήρια ἡμῶν
εἶναι καθαρὰ, καὶ ὅτι δὲν ζητῶμεν νὰ μεταχειρι-
σθῶμεν κοσμικὰς μεθόδους ὑπὸ οἰανδῆποτε μορφῇ.

Συμβιβασμὸς δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ. Καὶ δὲν θὰ εἶναι ἐπίδειξις οὐρανίου σοφίας ἂν συμβιβάσωμεν τὴν ἀλήθειαν μὲ τὴν δικαιολογίαν νὰ φέρωμεν μεγαλητέραν. ἐνόητα μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν, οἵτινες ἐγκατέλειψαν τὰς θεμελιώδεις διδασκαλίας τοῦ ἀγγέλματος τοῦ θερισμοῦ.

Πράγματι, πρέπει νὰ θέσωμεν τὴν ζωὴν ἡμῶν ὅπως ἐξαγγείλωμεν τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ νὰ ὑπηρετήσωμεν τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς ἡμῶν. Τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ δι' ἡμᾶς. Ἡ ἀνωθεν σοφία θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ ὅπως πράξωμεν τοῦτο κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Κυρίου, ὅπερ θὰ εἶναι ἐν καθαρότητι. Ἐὰν κυβερνώμεθα ὑπὸ τῆς οὐρανίου σοφίας, δὲν θὰ προσποιούμεθα διὰ νὰ ἐντυπώσωμεν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς τὰ μεγάλα ἡμῶν ἔργα. Καθαρότης καὶ εὐθύτης θὰ χαρακτηρίσῃ πᾶσαν πράξιν ἡμῶν, ἔαν ἡ οὐράνιος σοφία κυβερνᾷ τὴν καρδίαν ἡμῶν.

"Ἐπειτα εἰρηνικὴ" προσθέτει ὁ Ἰάκωβος. Βεβαίως πάντες ἐπιθυμοῦμεν νὰ βλέπωμεν τελείαν εἰρήνην μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν, μετὰ τῶν ὁποίων συναναστρεφόμεθα. Ὁ Παῦλος ἔγραψεν ὅπως, ὅσον τὸ δυνατόν, νὰ ζητῶμεν τὴν εἰρήνην μετὰ πάντων ἀνθρώπων. ΡΩΜ. ιβ:18. Ὁ Παῦλος ἐγνώριζεν ὅτι τοῦτο δὲν ἦτο πάντοτε δυνατόν, καὶ τοῦτο διότι ἡ οὐράνιος σοφία δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ζητῶμεν εἰρήνην ἀντὶ πάσης θυσίας, ἰδιαίτερος ἐπὶ συμβιβασμῷ τῆς ἀληθείας. Ἡ οὐράνιος σοφία μᾶς συμβουλεύει νὰ ζῶμεν ἐν εἰρήνῃ μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ἂν τοῦτο εἶναι δυνατόν ἐν τῇ καθαρότητι τῆς ἀληθείας, χωρὶς νὰ συμβιβάζωμεν ἄλλας βασικὰς ἀρχὰς αἰτινες πιθανὸν νὰ μᾶς περιπλέκουν.

Ἡ οὐράνιος σοφία εἶναι "ἐπεικὴς" μᾶς λέγει ὁ Ἰάκωβος. Ἐκεῖνοι οἵτινες κυβερνῶνται ὑπὸ τῆς οὐρανίου σοφίας, δὲν εἶναι βάνανσοι. Δὲν καταπατοῦν τοὺς ἄλλους. Ἡ κοσμικὴ σοφία πολλάκις ὑπα-

γορεύει τὴν ἐπιδείξιν ἐξουσίας μέχρι σημείου σκληρότητος πρὸς τοὺς ἄλλους. Ἀλλ' ἡ κυριαρχία διὰ τοῦ φόβου καὶ οὐχὶ διὰ τῆς ἀγάπης εἶναι ἄσοφος ἐκ τῆς ἀπόψεως τοῦ Κυρίου. Ἡμεῖς πρέπει νὰ διοικούμεθα ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς ἀγάπης, καὶ ἡ ἐπικοινωνία ἡμῶν μετ' ἀλλήλων πρέπει νὰ εἶναι ἐν ἀγάπῃ, διότι "ἡ ἀγάπη ἀγαθοποιεῖ." Τοῦτο δὲν ἐννοεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ κρατῶμεν τὰς ἀρχὰς ἡμῶν εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πιστεύομεν ὅτι εἶναι δίκαια, ἀλλὰ ἡ ἄνωθεν κατερχομένη σοφία ὑπαγορεύει ἡμᾶς νὰ μὴ εἴμεθα ἀφιλόφρονες, ἀλλὰ πάντοτε εὐγενεῖς.

Ἕνα ἄλλο χαρακτηριστικὸν τῆς "ἄνωθεν σοφίας" μᾶς λέγει ὁ Ἰάκωβος, εἶναι "εὐπειθής." Τοῦτο σημαίνει προθυμίαν ὅπως ἀκούσωμεν τὰς ἀπόψεις τῶν ἄλλων ἐκεῖ ἔνθα αἱ ἀρχαὶ δὲν παραβιάζονται, προθυμίαν ὅπως τὰς λάβωμεν ὑπ' ὄψει προτοῦ φθάσωμεν εἰς τελικὸν συμπέρασμα. Τοῦτο εἶναι ἰδιαιτέρως ἀναγκαῖον ἐκεῖ ἔνθα ὑπάρχουν διαφοραὶ μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας θὰ εἶναι ἄσοφον δι' ἕνα νὰ σκέπτηται ὅτι εἶναι ὁλοκληρῶς δίκαιος, καὶ ὁ ἄλλος πλήρης ἄδικος.

Εἴμεθα πάντες ἀδύνατοι καὶ ἀτελεῖς. Διαφοραὶ θὰ ὑπάρξουν ἔνεκεν τῆς ἀτελείας τῆς σαρκὸς, καὶ ὡς μέλη τοῦ γένους τοῦ Ἀδὰμ, κατέχομεν σαρκικὰς ἀδυναμίας. Τοῦτο εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα μαθήματα τῆς ἄνωθεν κατερχομένης σοφίας. Καὶ πρέπει νὰ ἐνθυμώμεθα τοῦτο εἰς πάσας τὰς δοσοληψίας ἡμῶν μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ νὰ μὴ εἴμεθα ἀπρόσιτοι, ἀλλὰ ταπεινῶς νὰ ἀναγνωρίζωμεν τὰς ἀδυναμίας ἡμῶν, καὶ συμπαθητικῶς νὰ ἀκούωμεν καὶ τὰ ἀπόψεις τῶν ἄλλων.

ΠΛΗΡΗΣ ΕΛΕΟΥΣ

Ἕνα ἄλλο στοιχεῖον τῆς ἄνωθεν σοφίας, εἶναι "ἔλεος." Ὅταν σκεπτόμεθα πῶς ὁ Οὐράνιος ἡμῶν

Πατήρ ἐξακολουθητικῶς κάμνει ἔλεος πρὸς ἡμᾶς, πόσον ἄσπονδον θὰ εἶναι ἐὰν ἡμεῖς δὲν ἐξασκήσωμεν ἔλεος εἰς τοὺς ἄλλους. Ἡ ποιότης τοῦ ἐλέους φανεροῦται διὰ τῆς προθυμίας ἡμῶν ὅπως συγχωρήσωμεν τὰς παραβάσεις τῶν ἄλλων πρὸς ἡμᾶς. Αἱ Γραφαὶ καθαρῶς μᾶς λέγουν ὅτι ἐὰν δὲν εἴμεθα πρόθυμοι νὰ συγχωρήσωμεν τοὺς ἄλλους, ὁ Οὐράνιος ἡμῶν Πατήρ ἐπίσης δὲν θὰ συγχωρήσῃ ἡμᾶς. ΜΑΤΘ. 5: 14, 15.

Σχετικῶς μὲ ταῦτα, ἐνθυμούμεθα τοὺς λόγους τοῦ προφήτου Ἱερεμία, περὶ τοῦ Ἰσραὴλ, ὀλίγον μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν ἕνεκεν τῶν ἁμαρτιῶν των. Οὗτος ἔγραψε, "Ἐλεος τοῦ Κυρίου εἶναι ὅτι δὲν συνετελέσθημεν, ἐπειδὴ δὲν ἐξέλιπον οἱ οἰτιρμοὶ αὐτοῦ. Ἀνανεοῦνται ἐν ταῖς πρωταῖς, μεγὰλη εἶναι ἡ πιστότης σου." ΘΡΗΝΟΙ γ: 22, 23. Ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου, ὁ Θεὸς δικαίως θὰ ἐξολόθρευε τὸν Ἰσραὴλ. Ἀλλ' ὅμως, ἐπέτρεψεν ὅπως φερθῶσιν εἰς αἰχμαλωσίαν διὰ νὰ τιμωρηθῶσιν, καὶ τοῦτο ἦτο ἕνεκεν τοῦ ἐλέους Αὐτοῦ.

Ἐν τούτοις, ὡς ὁ Ἱερεμίας ὑποδεικνύει, τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καθημερινῶς φανεροῦται εἰς τὸν λαὸν Αὐτοῦ, καὶ τοῦτο ἀληθεύει τώρα, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰσραὴλ. Τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ ἀνανεοῦται ἐκάστην ἡμέραν, καὶ πόσον θαυμαστὸν εἶναι ὅταν ἔχομεν τὴν βεβαιότητα ἐκάστην ἡμέραν καθὼς μεταβαίνομεν εἰς τὰς διαφοροὺς ἀσχολίας ἡμῶν. Πρέπει λοιπὸν νὰ συμμορφούμεθα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, καὶ νὰ εἴμεθα ἐλεήμονες πρὸς τοὺς ἄλλους. Τὸ μάθημα τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Πέτρον, διὰ τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτανόντων πρὸς ἡμᾶς μέχρι τοῦ "ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ" ἐνετυπώθη βαθέως εἰς τοὺς μαθητὰς Του τότε, καὶ ἐντυπώνει εἰς ἡμᾶς ἐπίσης τὸ γεγονός ὅτι τὸ ἔλεος ἡμῶν, καθὼς τὸ τοῦ Οὐράνιου ἡμῶν Πατρὸς, πρέπει νὰ ἀνανεοῦται καθ' ἐκάστην ἡμέραν. Δὲν πρέπει οὐδέποτε νὰ ἀποκῆμωμεν ἐξασκοῦντες ἔλεος, εἶναι σπουδαῖον

συστατικὸν τῆς ἄνωθεν κατερχομένης σοφίας. ΜΑΤΘ.
ιη:21,22.

Ὁ Ἰάκωβος συμπεριλαμβάνει μὲ τὸ ἔλεος καὶ τοὺς "καλοὺς καρποὺς." Δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν "Πάντας" τοὺς καλοὺς καρποὺς. Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ καρποὶ τοῦ Πνεύματος. Ἐὰν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον δὲν παράγει ἐν ἡμῖν τοὺς καταλλήλους καρποὺς, τότε εἴμεθα ἐλλειπεῖς τῆς οὐρανίου σοφίας. Οὕτω καὶ πάλιν τονίζεται ἡ διαφορὰ μεταξὺ γνώσεως καὶ σοφίας. Ὁ Κύριος μᾶς θέλει νὰ μελετῶμεν τὸν Λόγον Του, καὶ νὰ σχετισθῶμεν μὲ τὰς διαφόρους ἀπόψεις τοῦ ἐνδόξου σχεδίου τῆς σωτηρίας, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως συμμορφωθῶμεν μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀληθείας, καὶ λάβωμεν τὴν ἐπιδοκιμασίαν Αὐτοῦ. Ἐὰν λάβωμεν γνῶσιν τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ δὲν ἐφαρμόζωμεν τὰς ἀρχὰς αὐτὰς ἐν τῇ ζωῇ ἡμῶν, τότε θὰ εἴμεθα ἐλλειπεῖς τῆς ἄνωθεν κατερχομένης σοφίας.

Α Μ Ε Ρ Ο Λ Η Π Τ Ο Σ

Ὁ Ἰάκωβος μᾶς λέγει ὅτι, ἡ οὐράνιος σοφία εἶναι "ἀμερόληπτος" εἰς τὰς दोσοληψίας ἡμῶν μετὰ τῶν ἄλλων. Μᾶς δίδει δὲ ἓνα παράδειγμα μεροληπτικότητος ἢ προσωποληψίας τὸ ὅποιον θεωρεῖ ἁμαρτίαν... Παραθέτομεν,

" Ἀδελφοὶ μου μὴ ἔχετε μὲ προσωποληψίας τὴν πίστιν τοῦ δεδοξασμένου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διότι, ἐὰν εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν σας ἄνθρωπος ἔχων χρυσοῦν δακτύλιον μὲ λαμπρὸν ἔνδυμα, καὶ ἐπιβλέψῃτε εἰς τὸν φοροῦντα τὸ ἔνδυμα τὸ λαμπρὸν, καὶ εἴπητε πρὸς αὐτόν, Σὺ κάθου ἐδῶ καλῶς, καὶ πρὸς τὸν πτωχὸν εἴπητε, Σὺ στέκε ἐκεῖ, ἢ κάθου ἐδῶ ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου, δὲν ἐκάματε ἄρα διάκρισιν ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐγείνετε κριταί

" πονηρὰ διαλογιζόμενοι;" Καὶ εἰς ταῦτα ὁ Ἰάκωβος προσθέτει,

" Ἐὰν ὅμως προσωποληπτῇτε, κάμνετε ἁμαρτίναν." ΙΑΚΩΒ. β:1-4.

Τὸ παράδειγμα τοῦτο βασίζεται εἰς τὰς συνθήκας τῆς ἀρχηγόνου ἐκκλησίας, ἐν τούτοις, μᾶς φανερώνει τὸ γεγονὼς ὅτι, ἔὰν ὁδηγούμεθα ὑπὸ τῆς οὐρανίου σοφίας, θὰ εἴμεθα ἀμερόληπτοι εἰς πᾶσας τὰς ὑποθέσεις ἡμῶν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν. Εἶναι φυσικὸν νὰ εἴμεθα πλησιέστερον εἰς μερικοὺς ἀπὸ ὅτι εἴμεθα εἰς ἄλλους. Ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦτο δὲν εἶναι κακὸν, ἀλλ' ἔὰν ὅμως ἀγνοοῦμεν τοὺς ἄλλους, φανερώνομεν ὅτι εἴμεθα ἐλλειπεῖς τῆς οὐρανίου σοφίας.

Εἶναι πολλάκις δυνατόν νὰ ἐξασκῶμεν μεροληπτικότητα πρὸς ἄτομα τινα χωρὶς νὰ τὸ αἰσθανόμεθα, καὶ οὕτω νὰ χάνωμεν τὰς εὐλογίας τὰς ὁποίας ἄλλως θὰ ἀπελαμβάνωμεν. Εἶναι καλὸν νὰ ζητῶμεν τὴν ἐπικοινωνίαν ἐκείνων πρὸς τοὺς ὁποίους κλίνομεν νὰ χαιρετῶμεν τυχαίως. Δὲν θὰ γνωρίζωμεν τί εἶναι εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῶν ἄλλων, ἔὰν δὲν συζητήσωμεν μετ' αὐτῶν. Δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν πολλαὶ εὐλογίαι δι' ἡμᾶς, ἔὰν ζητήσωμεν τὴν ἐπικοινωνίαν ἐκείνων οἵτινες εἶναι μακρὰν τοῦ στενοῦ ἡμῶν κύκλου.

Α Ν Υ Π Ο Κ Τ Ι Τ Ο Σ

Αἱ Γραφαὶ αὐστηρῶς καταγγέλουν τὴν ἁμαρτίαν τῆς ὑποκρισίας, καὶ ὁ ὑποκριτὴς δὲν πρέπει νὰ ἔχη μέρος μεταξὺ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅστις ὁδηγεῖται ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ὑποκριτὴς. Ὁ Παῦλος ἔγραψεν ὅτι ἔγεινε "εἰς πάντας τὰ πάντα" διὰ νὰ κερδίσῃ τινὰς ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ μὲ τοῦτο δὲν ἦτο ὑποκριτὴς. Α.ΚΟΡ.θ:19-23. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν νὰ εἴμεθα σοφοί

ὅς οἱ ὄφεις, καὶ ἄπλοῖ ὥς αἱ περιστεραι, ὥστε
ὅταν παρουσιάζωμεν τὴν ἀλήθειαν εἰς τοὺς ἄλλους
νὰ μὴ προσβάλλωμεν τοὺς ἀκροατὰς ἡμῶν, ἀλλὰ
τοῦτο ζῆν θὰ εἶναι ὑποκρισία. ΜΑΤΘ. ι:16.

Ἐὰν ὀδηγούμεθα ὑπὸ τῆς οὐρανίου σοφίας, θὰ
εἴμεθα εἰλικρινεῖς πρὸς πάντας. Δὲν θὰ ἀπατῶμεν
διὰ λόγου, οὐδὲ δι' ἔργου. Εἰλικρίνεια καρδίας εἶ-
ναι ἀναγκαῖον στοιχεῖον τοῦ χριστιανικοῦ χαρακ-
τῆρος. Ἄνευ αὐτῆς δὲν θὰ εὐαρεστήσωμεν τὸν Κύ-
ριον, καὶ νὰ λάβωμεν μέρος ἐν τῇ βασιλείᾳ μετὰ
τοῦ Χριστοῦ. Ἄς προσπαθῶμεν πάντοτε νὰ εἴμεθα
εἰλικρινεῖς, καὶ ἡ ἀλήθεια νὰ καθαρῶν ἡμᾶς ἀ-
πὸ πᾶν ἵχνος ὑποκρισίας.

Π Α Ρ Α Κ Υ Ρ Ι Ο Υ

Ὁ Σολομὼν ἔγραψεν ὅτι, τὴν σοφίαν τὴν λαμ-
βάνομεν παρὰ τοῦ Κυρίου, καὶ τοῦτο συμφωνεῖ με-
τὰ τοῦ Ἰακώβου, ὅτι μᾶς ἔρχεται ἐκ τῶν ἄνωθεν.
Λαμβάνομεν τὴν σοφίαν ταύτην μέσω τῆς ἀληθεί-
ας, καὶ τῆς ὑποταγῆς ἡμῶν εἰς αὐτήν. Παραθέτο-
μεν,

" Διότι ὁ Κύριος δίδει σοφίαν, ἐκ τοῦ στόμα-
τος αὐτοῦ ἐξέρχεται γνῶσις, καὶ σύνεσις.
Ἀποταμιεύει σωτηρίαν εἰς τοὺς εὐθεῖς, εἶ-
ναι ἄσπις εἰς τοὺς περιπατοῦντας ἐν ἀκεραι-
ότητι, ὑπερασπίζων τὰς ὁδοὺς τῆς δικαιοσύ-
νης, καὶ φυλάττων τὴν ὁδὸν τῶν ὁσίων αὐ-
τοῦ. Τότε θέλει ἐννοήσει δικαιοσύνην καὶ
κρίσιν, καὶ εὐθύτητα, πᾶσαν ὁδὸν ἀγαθὴν."
ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ β: 6-9.

---οοο---

Ἔ
"Πωλεῖ πάντα ὅσα ἔχει καὶ
ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκείνον."

R. 4535

+++++

ΥΟ ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ τοῦ Κυρίου εἶναι
πολὺ ἐπιβοηθητικὰ πρὸς κατάλληλον κα-
τανόησιν τῶν διαφορῶν μεταξὺ τιμῆς Ἀντιλύ-
τρου καὶ Προσφοῶς περὶ Ἀμαρτίας.

"Ὅμοια εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ
θησαυρὸν κεκρυμμένον ἐν τῷ ἀγρῷ, τὸν ὁ-
ποῖον εὐρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψεν, καὶ ἀπὸ
τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πωλεῖ πάντα
ὅσα ἔχει, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖ-
νον."

"Πάλιν ὁμοία εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
μὲ ἄνθρωπον ἔμπορον ζητοῦντα καλοὺς μαρ-
γαρίτας, ὅστις εὐρὼν ἓνα πολύτιμον μαρ-
γαρίτην, ὑπῆγε καὶ ἐπώλησε πάντα ὅσα εἶ-
χε, καὶ ἡγόρασεν αὐτόν." MATΘ.ΙΥ:44-46.

Ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἡ χιλιετῆς Βασιλεία, ἡ
δόξα καὶ τιμὴ καὶ τὰ προνόμια αὐτῆς ὅσον ἀφορᾷ
τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ κόσμου, ἀποτελεῖ τὸ μέγα
βραβεῖον, ἰδιάζων εἰς τὸν Εὐαγγελικὸν τοῦτον Αἰ-
ῶνα. Τὸ βραβεῖον τοῦτο οὐδέποτε ἦτο δυνατόν ν' ἀ-
ποκτηθῇ προηγουμένως, καὶ τὸ προνόμιον νὰ κερδίσῃ

τις τοῦτο θὰ τερματισθῇ μὲ τὸν Αἰῶνα τοῦτον, ὅταν ἐν δυνάμει καὶ δόξῃ θὰ ἐγκαθιδρυθῇ εἰς τὴν Δευτέραν Ἑλευσιν τοῦ Κυρίου - καὶ κατὰ τὸν ὁποῖον καιρὸν "θὰ φανερωθῶμεν μετ' Αὐτοῦ ἐν δόξῃ." ΚΟΛΟΣΑΕΙΣ γ:4. Τὸ βραβεῖον τοῦτο προσεφέρθη πρῶτον εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν καθὼς ἀναγινώσκομεν, "Ὅστις ὑπὲρ τῆς προκειμένης εἰς αὐτὸν χαρᾶς, ὑπέφερε σταυρὸν, καταφρονήσας τὴν αἰσχύνην, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ." ΕΒ. ιβ:2.

Αἱ ὑπὸ ἐξέτασιν δύο αὗται παραβολαί, ὑποδεικνύουν τὴν πορείαν διὰ τῆς ὁποίας ἡ βασιλεία ἀποκτᾶται. Ὁ Κύριος ἡμῶν ἄφησε τὴν δόξαν ἣν εἶχεν μετὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκένωσεν ἑαυτὸν διὰ νὰ γίνῃ "ὁ ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς." Ἀλλὰ ἡ ταπείνωσις αὕτη δὲν ἦτο μέρος τοῦ Ἀντιλήπτου, οὐδὲ προσφορά περὶ ἁμαρτίας. Ἦτο ἔργον προπαρασκευαστικόν. Τέλειος ἄνθρωπος ἡμάρτησε καὶ συμπεριέκλεισε ὁλόκληρον τὸ γένος εἰς τὴν παράβασιν τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ μόνον τέλειος ἄνθρωπος ἠδύνατο νὰ πληρῶσῃ τὴν τιμὴν διὰ τὸν ἕνα τοῦτον ἢ πολλῶν ἁμαρτωλῶν.

Ὅταν ὁ Κύριος ἡμῶν ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν τριάκοντα ἐτῶν, ἀνδρικήν ἡλικίαν κατὰ τὸν Νόμον, ἦτο ἕτοιμος νὰ τεθῇ ὑπὸ δοκιμασίαν διὰ τὴν ἰδίαν Αὐτοῦ ζωὴν, ἵνα διὰ τῶν δοκιμασιῶν ἀποδεῖξῃ τὴν πιστότητα Αὐτοῦ καὶ τὴν ἀξίαν δι' αἰώνιον ζωὴν ἐπὶ

τοῦ ἀνθρώπινου ἐπιπέδου. Μόνον τοιοῦτος ἀποδειχθεὶς καὶ δοκιμασθεὶς τέλειος ἄνθρωπος, ἡδύνατο νὰ γείνη ἡ Ἀπολυτρωτικὴ τιμὴ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ τήρησις τοῦ Νόμου ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν δὲν ἦτο ἡ τιμὴ τοῦ Ἀντιλύτρου διὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Ἀπλῶς τοῦτο ὑποδεικνύει ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν ἦτο ἱκανὸς νὰ εἶναι εὐπρόσδεκτον Ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων. Ἡ παράδοσις τοῦ Ἐαυτοῦ Του κατὰ τὸ τριακοστὸν ἔτος -εἰς τὸν Ἰορδάνην- ἐτελείωσεν ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ. Διὰ τῆς καθιερώσεως ταύτης, διὰ τῶν θλίψεων διὰ τῶν ὁποίων διῆλθεν, διὰ τῆς καταθέσεως τῆς ζωῆς Του, ἐπρομήθευσεν τὴν ἀξίαν τοῦ Ἀντιλύτρου διὰ τὸν κόσμον. Δὲν ἔχει σχέσιν ἡ δοκιμασία Του καὶ ἡ προσωπικὴ Του πιστότης καὶ καθιέρωσις Του εἰς τὸν θάνατον ἐὰν ἦσαν ταυτόχρονα. Ἦτο δίκαιον καὶ πρέπον νὰ ἦτο οὕτως, ὅπως ἦτο πρέπων ὅπως ἐδοκιμάζετο πρῶτον καὶ παρεδίδετο οἰκειοθελῶς, ἐθελοντικῶς, διὰ νὰ καταστῇ ἡ Ἀντιλυτρωτικὴ τιμὴ διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἔργου τούτου -ἡ κατάθεσις τῆς ζωῆς Αὐτοῦ- περιγράφεται καὶ ὑποδεικνύεται εἰς τὰς ὑπὸ ἐξέτασιν παραβολὰς, "ἐπώλησε πάντα ὅσα εἶχε." Καθὼς εἰς τὴν παραβολὴν, ἡ πώλησις πάντων τοῦ ἐμπόρου δὲν δηλοῖ ἀγορὰν τοῦ ἀγροῦ ἢ τοῦ μαργαρίτου, ἀλλ' ἀπλῶς προμήθεια ἢ βεβαίωσις ὅτι ἡ ἀξία αὕτη εἶναι ἀρκετὴ διὰ τὴν με-

τέπειτα ἀγορὰν, οὕτω καὶ ἡ κατάθεσις τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ ὅλων αὐτῆς τῶν δικαιοματίων καὶ ἀποδοχῶν θυσιαστικῶς ὑπὲρ τοῦ κόσμου, δὲν ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν, -δὲν πληρῶνει τὴν τιμὴν, ἀλλ' ἀπλῶς ἐξασφαλίζει τὴν Ἀπολυτρωτικὴν τιμὴν διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, διὰ νὰ τὴν ἐφαρμώσῃ μετέπειτα καθὼς Οὗτος θὰ ἔκρινε καλὸν.

Καθὼς εἰς τὴν παραβολὴν ἡ ἀξία ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ θησαυροῦ, οὕτως ἐν τῇ πραγματικότητι ἡ κατάθεσις τῆς δικαίας ἀξίας τῆς τελείας ζωῆς τοῦ Κυρίου, ἀνταποκρίνεται μὲ τὴν ἀγορὰν τοῦ θησαυροῦ, τὴν ἀγορὰν τοῦ μαργαρίτου. Μὲ ἄλλους λόγους, ἡ ἀπολυτρωτικὴ τιμὴ τοῦ κόσμου ἐξησφαλίσθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τῆς θυσίας τῆς ἀνθρωπίνης Αὐτοῦ ζωῆς, ἀλλ' ἡ χρησιμοποίησις τῆς ἀξίας διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ θησαυροῦ, ἦτο μετέπειτα ἔργον, καὶ ὅλως διόλου διάφορος πρᾶξις. Ἦτο μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἐκ νεκρῶν, καὶ μετὰ τὴν τεσσαρακονθήμερον Αὐτοῦ συναναστροφὴν μετὰ τῶν μαθητῶν Του, ὅτε ἀνελήφθη ἐν ὑψηλοῖς, ὅτε καθὼς ἀναγινώσκομεν " διὰ τιμῆς ἡγοράσθητε" A.KOP.ζ:23,ς:20, A.ΠΕΤΡ. α:18,19, "καὶ ἐφανισθῇ τώρα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν," EBP. θ:24, καὶ ἐκεῖ ἐφαρμώσῃ ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ἀξίαν τοῦ Ἀντιλύτρου, ὅπερ προηγουμένως ἐκόστισε πᾶν ὅ,τι εἶχεν, τὴν τελείαν ἀνθρωπίνην Αὐτοῦ ζωὴν.

Ἐκεῖνων τῶν ὁποίων οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς διανοίας διηνοίχθησαν εἰς τὸ νὰ διακρίνωσι "τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ" θὰ ἴδωσιν τὴν περαιτέρω ἐφαρμογὴν τῆς παραβολῆς εἰς ἡμᾶς, τοὺς ἀκολουθοῦντες καὶ μέλη τοῦ Κυρίου. Διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ὁ Κύριος ἡμῶν ἐπλήρωσε τὴν τιμὴν καὶ ἐξησφάλισεν τὴν Ἀπολύτρωσιν ἡμῶν, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Δὲν ἠγόρασε τὸν κόσμον ἢ δὲν ἐφηρμόσθη ἡ ἀξία Του διὰ τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ τὴν "ἐκκλησίαν." Μᾶς ἠγάπησε καὶ μᾶς ἠγόρασε διὰ τοῦ πολυτίμου Αὐτοῦ αἵματος. Δὲν ἠγοράσθημεν μὲ χρυσίον φθειρόμενον, "ἀλλὰ διὰ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ὡς Ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου." Α.ΠΕΤΡ.α:18,19. Ἀλλὰ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀξίας τοῦ Ἀντιλήπτου ὑπὲρ ἡμῶν εἶναι μὲ ὄρους, προσωρινῶς! Διὰ νὰ εἴμεθα ἐκ τῆς τάξεως αὐτῆς ἣτις ἠγοράσθη, ἀπαιτεῖται ὅπως, ὅχι μόνον ἐλευθερωθῶμεν ἐκ τῆς ἁμαρτίας καὶ πιστεύσωμεν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν ἵνα διακαιωθῶμεν, ἀλλ' ἐπιπροσθέτως, πρέπει νὰ ἔχωμεν καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν, πρέπει ὡς Αὐτὸς, "πωλήσωμεν πάντα ὅσα ἔχομεν" διὰ νὰ συμμετάσχωμεν εἰς τὸ μέγα Αὐτοῦ ἔργον, καὶ οὕτω προσφερθῇ μετέπειτα ἡ ἀξία Αὐτοῦ διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ κόσμου, διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου, κατὰ τὸ τέλος τοῦ Αἰῶνος τούτου τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὅστις δέποτε δὲν ἔχει τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν θυσίαν ταύτην, οὗτος δὲν εἶναι Αὐτοῦ. Καὶ ὅστις δέποτε μετὰ τὴν καθιέρωσιν τῆς ζωῆς του, σφύρεται ὁποῖσω, κάμνει τοῦτο διὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀπώλειαν καὶ καταστροφὴν. ΕΒΡ. 1:39. Πᾶς ὅστις θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ - τὴν ζωὴν τῆς ἀποκαταστάσεως ἣτις ὑπελογίσθη εἰς αὐτὸν, ἕνεκεν τῆς ἀξίας τοῦ Χριστοῦ - θὰ χάσῃ τὴν αἰώνιον αὐτοῦ ζωὴν. ΜΑΡΚ. 9:35. / Ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐφαρμόζεται μόνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τὸν παρόντα Αἰῶνα. Ὁ κανὼν οὗτος θὰ εἶναι διάφορος κατὰ τὸν Χιλιετῆ Αἰῶνα. Ἐνῷ ἡμεῖς ἀπολαμβάνομεν διὰ Χριστοῦ δικαίωμα ζωῆς ἀποκαταστάσεως πρὸς θυσίαν ὡς μέλη Αὐτοῦ, ὁ κόσμος θὰ λάβῃ δικαίωμα ζωῆς ἀποκαταστάσεως νὰ κρατήσῃ αὐτὸ αἰωνίως, καὶ οὐδέποτε νὰ θυσιάσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο. /

Εἰς τὴν διεξαγωγὴν αὐτὴν πρέπει νὰ σημειωθῇ καλῶς, ὅτι ἡ ἀξία, ἡ τιμὴ τοῦ Ἀντιλύτρου, ἀπορρέει ἀπὸ ἓνα μόνον ἄνθρωπον τὸν "ἄνθρωπον Χριστὸν Ἰησοῦν." Οὐδὲν ἄλλο ἦτο ἀναγκαῖον. Οὐδὲν ἀπητεῖτο παρὰ τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὰς ἁμαρτίας ὅλου τοῦ κόσμου. Εἶναι ὥσάν νὰ λέγωμεν, Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ἐδάνεισεν εἰς τοὺς "ἐκλεκτοὺς" τὴν ἀξίαν τῆς δικαιοσύνης Αὐτοῦ, διὰ πίστεως εἰς Αὐτὸν, ὡς νυμφικὸν χιτῶνα. Τοιοῦτοτρόπως καθιστᾷ ἡμᾶς ἱκανοὺς, ὡς μέλη Αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ, νὰ

συμμετάσχωμεν εἰς τὸ θυσιαστικὸν τοῦτο ἔργον, διὰ νὰ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ συμμετάσχωμεν μετ' Αὐτοῦ εἰς τὴν Χιλιετῇ δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀνορθώσεως καὶ ἀποκαταστάσεως ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Εἶναι ἡ ἀξία τοῦ Ἰησοῦ ἥτις τώρα, προσωρινῶς, δανεῖζεται διὰ τὴν δικαίωσιν διὰ πίστεως εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἥτις πρέπει νὰ θυσιασθῇ πάλιν ὑφ' ἡμῶν ὡς "μελῶν τοῦ σώματος Αὐτοῦ" καὶ ἥτις θὰ ἀποτελέσῃ μετ' ὀλίγον τὴν Ἀπολυτρωτικὴν ἀξίαν ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ ὁποία θὰ εὐλογηθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Χιλιετηρίδος.

Οἱ ὅροι διὰ νὰ συμμετάσχωμεν εἰς τὴν Χιλιετῇ Βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν εἶναι ὅπως βαδίσωμεν εἰς τὰ ἔχνη Αὐτοῦ, ὅπως συμπάθωμεν μετ' Αὐτοῦ, ὅπως πῶμεν ἐκ τοῦ ποτηρίου Αὐτοῦ, γινόμενοι μέτοχοι τοῦ αἵματος τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἥτις κατὰ τὸ τέλος τοῦ Αἰῶνος τούτου, θὰ σφραγισθῇ διὰ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ὅλου τοῦ κόσμου Τοιουτοτρόπως θὰ εἴμεθα μέτοχοι εἰς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον Αὐτοῦ, ἵνα ἐν τῷ ὠρισμένῳ καιρῷ, συμμετάσχωμεν ἐπίσης "καὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν Αὐτοῦ." ΡΩΜ. 8:4.

Τίς δὲν δύναται νὰ ἴδῃ τὴν δύναμιν τῶν παραβολῶν τούτων; Τίς δὲν δύναται νὰ διακρίνῃ ὅτι, ὁ

ἀγαπητὸς ἡμῶν Λυτρωτὴς ὑπελόγησε καλῶς τὴν ἀξίαν, τὸ κόστος, καὶ νὰ καταθέσῃ τὴν ἰδίαν Αὐτοῦ ζωὴν, "ἐπώλησε πάντα ὅσα εἶχεν·"

Καὶ τίς δὲν δύναται νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι ἐκάλεσεν καὶ ἡμᾶς νὰ λογαριάσωμεν τὴν ἀξίαν, τὸ κόστος, τοῦ νὰ εἴμεθα μαθηταὶ Αὐτοῦ; Ὁ ἄγρὸς θὰ ἀγορασθῇ. Ὁ πολὺτιμος μαργαρίτης θὰ ἐξασφαλισθῇ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὰς διευθετήσεις τοῦ Πατρὸς. Καὶ περισσότερον τούτου, ἡ πιστὴ ἐκλετὴ ἐκκλησία, θὰ ἐξασφαλίσῃ συμμετοχὴν ἐν τῇ διευθετήσει ταύτῃ ὡς μέλη τοῦ ἐνδεδοξασμένου Αὐτοῦ σώματος. Πόσον σπουδαῖον, ὅθεν, εἶναι νὰ λογαριάσωμεν τὴν ἀξίαν προηγουμένως, νὰ λογαριάσωμεν τὴν ζωὴν μας οὐχὶ πολὺτιμον εἰς ἡμᾶς, διὰ νὰ ἀποκτήσωμεν τὸ βραβεῖον, τὸν μαργαρίτην, τὸν θησαυρὸν!.

R. 4535.

ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΔΑΒΙΔ ΚΑΙ ΑΒΕΣΣΑΛΩΜ.

" Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς
δὲ ἄφρων εἶναι λύπη τῆς μητρὸς Αὐ-
τοῦ." ΠΑΡΟΙΜ. ι:1.

---ooo---

Χωρία πρὸς μελέτην

B.ΣΑΜ. ιε:10-13, ιη:31-33.

---ooo---

ΑΒΕΣΣΑΛΩΜ ἦτο ὁ τρίτος υἱὸς τοῦ Δαβὶδ.
Ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἦτο ἡ Μααχὰ, θυγάτηρ
τοῦ Θαλμαῖ, βασιλέως τῆς Γεσσούρ, πρὸς
τὸ βορειοανατολικὸν μέρος τῆς Ἀγίας Γῆς.
B.ΣΑΜ. γ:1-5. ιε:8. Οὗτος σπανίως ἀναφέρεται, μέ-
χρις οὗ τοῦ Δαβὶδ ἔπραξε τὸ σοβαρὸν ἐκεῖνο ἐγκ-
λημα, τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ὁποίου ἐβασάνιζον αὐ-
τὸν κατὰ τὸ γῆρας αὐτοῦ. Τότε ὁ Ἀβессαλὼμ παρου-
σιάζεται ὡς τὸ ὄργανον διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς
προφητείας περὶ τοῦ Δαβὶδ, ὅτι θέλουσιν ἐγερθῇ
κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐναντίον του. B.ΣΑΜ. ιβ:
11.

Αἱ συνθῆκαι αἵτινες ὁδήγησαν τὸν Ἀβессαλὼμ
ἐν τῇ προσπαθείᾳ αὐτοῦ νὰ λάβῃ τὴν διακυβέρνη-
σιν τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς του, πε-
ριγράφονται εἰς B.ΣΑΜ. κεφ. ιε, καὶ ιθ. Ο Δαβὶδ
ἦτο δημοφιλὴς, καὶ δίκαιος κυβερνήτης, καὶ εἶ-
ναι ἐκπληκτικὸν πῶς ὁ Ἀβессαλὼμ ἔκαμε τοιαύτην
πρόοδον ἐναντίον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἐν τούτοις
αἱ Γραφαὶ φαγερώδεις ὅτι ὁ Ἀβессαλὼμ ἦτο γεναῖ-
ος ἄνθρωπος. Ἦτο περίβλεπτος καὶ εὐειδής, μὲ μα-

κράν κόμην. Μετεφέρετο ἐπὶ τῆς ἀμάξης αὐτοῦ, καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἔτρεχον ἔμπροσθέν του. Οἱ μὴ σκεπτόμενοι καλῶς ἐκ τοῦ λαοῦ ἐθαύμαζον αὐτόν. Ἦτο φιλάγαθος εἰς πάντας, πάντοτε ἑτοιμος νὰ ἀκούσῃ τὰ παράπονα αὐτῶν, καὶ εἰσηγεῖτο εἰς αὐτοὺς ὅτι, ἐὰν ἦτο βασιλεὺς θὰ ἐλάμβανεν ἅμεσον προσοχὴν περὶ τῶν ζητημάτων αὐτῶν. Καὶ οὕτω "Ὑπέκλεπτεν τὰς καρδίας τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἰσραὴλ," ἀπὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ Δαβὶδ. B.ΣΑΜ. ιε:6,13. ὡς φαίνεται ὁ λαὸς ἄρχισε νὰ σκέπτητε ὅτι ὁ Ἀβессαλὼμ θὰ ἦτο καλλίτερος βασιλεὺς ἀπὸ τὸν Δαβὶδ.

Ὁ Ἀβессαλὼμ συνήθροισεν εἰς ἑαυτὸν στρατὸν, καὶ ἐκήρυξεν ἑαυτὸν βασιλέα. Ἐκαμε τοῦτο τόσον ταχέως καὶ εὐστόχως, μὲ τὴν συμπάθειαν πολλῶν, τὰς καρδίας τῶν ὁποίων ἔκλεψεν, ὥστε ὁ Δαβὶδ καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ στρατὸς ἠναγκάσθησαν νὰ φύγῃ διὰ νυκτὸς διὰ νὰ σώσωσιν τὴν ζωὴν αὐτῶν. Μὲ τὴν πρώτην ταύτην ἐπιτυχίαν ὁ Ἀβессαλὼμ ἐκήρυξεν ἑαυτὸν βασιλέα ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπέστειλε στρατὸν διὰ νὰ φονεύσωσι τὸν Δαβὶδ, καὶ κατὰστρέψῃ τὸν στρατὸν αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ Δαβὶδ ἐνίκησε τὸν Ἀβессαλὼμ διὰ τῶν στρατευμάτων αὐτοῦ, ἀφοῦ ἐπιάσθη ἡ κόμη τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ εἰς δρυῖν, καὶ ἡ ἡμίονος αὐτοῦ τὸν ἄφησε κρεμάμενον, θανατωθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἰωάβ καὶ τῶν στρατευμάτων αὐτοῦ, ἐναντίον τῆς συμβουλῆς τοῦ Δαβὶδ ὅπως μὴ θανατώσωσιν αὐτόν. B.ΣΑΜ. ιη:5,9-17.

Υπάρχει μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ ἐκείνου ὅστις ἦτο ἄνθρωπος κατὰ τὴν καρδίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκείνου τὸν ὁποῖον ἐθαύμαζεν ὁ λαὸς, τὸν ἐπιδεικτικὸν καὶ φιλόδοξον υἱὸν ὅστις ἐζήτησε νὰ θανατώσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ. A.ΣΑΜ. ιγ:14, ΠΡΑΞ. ιγ:22, ΦΑΛΜ. πθ:20. Παρ' ὅλην τὴν ἀδυναμίαν τοῦ Δαβὶδ, τὴν ὁποίαν ἀνεγνώρισεν καὶ μετενόησεν, εἶχε πιστὴν καρδίαν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ συμπαθητικὴν ἀγάπην πρὸς τὸν υἱὸν του, καθὼς φανερῶνουν οἱ λόγοι του, "Υἱὲ μου Ἀβессαλὼμ, υἱὲ μου, υἱὲ μου Ἀβессαλὼμ."

σαλῶμ! εἴθε νὰ ἀπέθνησκον ἐγὼ ἀντὶ σοῦ, Ἀβεσσα-
λῶμ, υἱὲ μου, υἱὲ μου." B.ΣΑΜ. ιη:ιη:33.

Ὁ τρίτος Ψαλμὸς ἀναφέρεται εἰς τὸν Δαβὶδ, ὅ-
ταν ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλῶμ. Ἀντανακλᾷ
τὴν τελείαν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ πρὸς τὸν Θεόν,
ἀκόμη καὶ ὑπὸ τὰς πλέον δυσμενεῖς περιστάσεις.
Οὗτος ἔγραψεν,

" Κύριε, πόσον ἐπληθύνθησαν οἱ ἐχθροὶ μου!
Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ, πολλοὶ λέγου-
σιν περὶ τῆς ψυχῆς μου, Δὲν εἶναι δι'
αὐτὸν σωτηρία ἐν τῷ Θεῷ.

---οοο---

Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, εἶσαι ἡ ἀσπίς μου, ἡ δό-
ξα μου, καὶ ὁ ὑψόνων τὴν κεφαλὴν μου." Ε-
κραξα μὲ τὴν φωνὴν μου πρὸς τὸν Κύριον,
καὶ εἰσήκουσέ μου ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου
αὐτοῦ.

---οοο---

Ἐγὼ ἐπλαγίασα, καὶ ἐκοιμήθην, ἐξηγέρθην,
διότι ὁ Κύριος μὲ ὑποστηρίζει. Δὲν θέλω
φοβηθῆ ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν ἀντιπαρασ-
ταττομένων κατ' ἐμοῦ κύκλῳ.

---οοο---

Ἀνάστηθι, Κύριε, σῶσον με, Θεὲ μου. Δι-
ότι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθροὺς μου
κατὰ τῆς σιαγόνος. Συνέτριψας τοὺς ὀδόν-
τας τῶν ἀσεβῶν. Τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ σωτη-
ρία. Ἐπὶ τὸν λαὸν σου εἶναι ἡ εὐλογία
σου."

---οοο---

ΨΑΛΜΟΣ Γος.

"Ἐπλαγίασα καὶ ἐκοιμήθην" ἔγραψεν ὁ Δαβὶδ! Ὁ-
ποία τελεία ἐμπιστοσύνη εἰς τὸν Κύριον εἶχεν
ὁ ἄνθρωπος οὗτος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν! Μᾶς φα-
νερῶναι τὴν περίπτωσιν τοῦ Πέτρου εἰς τὴν φυλα-
κὴν, ὅστις προορίζετο διὰ θάνατον, καὶ αὐτὸς ἐ-
πίσης ἐκοιμήτο! ΠΡΑΞ. ιβ: 19.

Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

" Εγὼ ὑπάγω τὴν ὁδὸν πάσης τῆς γῆς, σὺ δὲ ἴσχυε καὶ ἔσο ἄνθρωπος, καὶ φυλάττε τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, περιπατῶν εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, φυλάττων τὰ διατάγματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ὥς εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Μωϋσέως, διὰ τὴν εὐημερίαν εἰς πάντα ὅσα πράττεις καὶ πανταχοῦ ὅπου ἂν στραφῇς." A.BAΣ. β: 2,3.

---οοο---

Ὁ γηραιὸς Δαβὶδ, παραιτήθη τῆς βασιλείας τοῦ Ἰσραὴλ, ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ τοῦ Σολομῶντος. Εἶχε πολλοὺς υἱοὺς, ἀλλὰ ἀνεγνώρισε μόνον τὸν Σολομῶντα, ὡς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Κυρίου. Οὗτος εἶπεν, "Καὶ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν μου -διότι ὁ Κύριος πολλοὺς υἱοὺς ἔδωκεν εἰς ἐμὲ- ἔκλεξε Σολομῶντα τὸν υἱὸν μου διὰ τὴν καλὴν ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας τοῦ Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ." A.XPON. κη:5. Ὁ Δαβὶδ ἀνεγνώρισεν ὅτι ἡ βασιλεῖα ἐπὶ τοῦ Ἰσραὴλ, δὲν ἦτο ἰδική του, καὶ ὅτι ὁ πραγματικὸς βασιλεὺς ἦτο ὁ Κύριος. Ἐν τῇ προσευχῇ του εἶπεν,

" Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Σοῦ Κύριε εἶναι ἡ μεγαλωσύνη, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ νίκη, καὶ ἡ δόξα, διότι σοῦ πάντα τὰ ἐν οὐρανῷ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Σοῦ ἡ βασιλεῖα Κύριε, καὶ σὺ εἶσαι ὁ ὑψούμενος ὡς κεφαλὴ ὑπεράνω πάντων." A.XPON. κθ:10,11.

Ἀναγινώσκομεν ὅτι ὁ Σολομὼν ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου βασιλεὺς, ἀντὶ τοῦ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. A.XPON. κθ:23. Ἡ βασιλεῖα τοῦ Ἰσραὴλ δὲν

ἦτο ἡ Μεσσιανικὴ βασιλεῖα, ἀλλὰ τὴν μετεχειρίσθη ὁ Κύριος ὡς τύπον αὐτῆς. Ἦτο ἀναγκαῖον ὅπως πάντες ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ ἐβασίλευον, ἔπρεπε νὰ εἶναι πιστοὶ εἰς τὸν Κύριον, διὰ νὰ ἀπολαμβάνωσιν τὴν ὁδηγίαν, εὐλογίαν καὶ προστασίαν Του.

Ὁ Δαβὶδ ἐγνώριζε τοῦτο, καὶ συνεβούλευσε τὸν Σολομῶντα, καθὼς τὸ χωρίον μας λέγει, νὰ φυλάττῃ τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου καὶ νὰ περιπατῇ εἰς τὰς ὁδοὺς Αὐτοῦ. Τότε καὶ μόνον θὰ ἦτο βέβαιος ὅτι ὁ Θεὸς θὰ στηρίξῃ τὴν βασιλείαν του ἐκπληρῶνων τὰς ὑποσχέσεις Του. "Βεβαίως δὲν θέλει ἐκλείψει εἰς σὲ ἀνὴρ ἐπάνωθεν τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραὴλ." Ἐδ. 4. Πολλοὶ ἐκ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ ἦσαν ἄπιστοι εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἡ τυπικὴ βασιλεία τοῦ Ἰσραὴλ ἔφθασεν εἰς τὸ τέλος αὐτῆς, ἀλλὰ αἱ Γραφαὶ μᾶς φανερώνουν ὅτι αἱ ἐπαγγελίαι τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Δαβὶδ, θὰ ἐκπληρωθῶσιν ὑπὸ τοῦ Μεσσία, περὶ τοῦ ὁποῦ ἀναφέρεται ὅτι θὰ καθίσῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Δαβὶδ.

ΛΟΥΚΑ α: 31,32, ἩΣΑΙΑΣ θ:6,7, ια: 1-9.

Ὁ Σολομὼν ἔγεινεν ὀνομαστὸς διὰ τὴν μεγάλην αὐτοῦ σοφίαν. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ὁ Κύριος ἐφανερώθη καθ' ὕπνον, καὶ τοῦ εἶπε, "Ζήτησον τὶ νὰ σοὶ δώσω" καὶ ὁ Σολομὼν ἀπήντησεν, "Κύριε Θεὲ μου, σὺ ἔκαμες τὸν δοῦλον σου βασιλέα ἀντὶ τοῦ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐγὼ εἶμαι παιδᾶριον μικρὸν, δὲν ἐξεύρω πῶς νὰ ἐξέρχωμαι καὶ νὰ εἰσέρχωμαι, καὶ ὁ δοῦλος σου εἶναι ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου τὸν ὁποῖον ἔκλεξας, λαοῦ μεγάλου ὅστις ἐκ τοῦ πλήθους δὲν δύναται νὰ ἀριθμηθῇ, οὐδὲ νὰ λογαριασθῇ. Δὸς λοιπὸν εἰς τὸν δοῦλον σου καρδίαν νοήμονα εἰς τὸ νὰ κρίνῃ τὸν λαὸν σου, διὰ νὰ διακρίνω μεταξὺ καλοῦ καὶ κακοῦ, διότι τίς δύναται νὰ κρίνῃ τὸν λαὸν τοῦτον τὸν μέγαν;" A.ΒΑΣ. γ:5-9.

Ὁ Κύριος εὐήρεσθήθη μὲ τὴν αἵτησιν τοῦ Σολομώντος. "Ἐπειδὴ ἐζήτησας τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ δὲν ἐζήτησας εἰς σεαυτὸν πολυζῶλαν, καὶ δὲν ἐζήτησας εἰς σεαυτὸν πλοῦτη, καὶ δὲν ἐζήτησας τὴν ζωὴν τῶν ἐχθρῶν σου, ἀλλ' ἐζήτησας εἰς σεαυτὸν σύνεσιν διὰ νὰ ἐννοῇς κρίσιν, ἰδοὺ, ἔκαμα κατὰ τοὺς λόγους σου." Ἰδοὺ, ἔδωσα εἰς σὲ καρδίαν σοφὴν καὶ συνετήν, ὥστε δὲν ἐστάθη πρότερόν σου ὁμοιοὺς σου, οὐδὲ μετὰ σὲ θέλει ἀναστηθῇ ὁμοιοὺς σου." Ἐτι δὲ ἔδωσα εἰς σὲ καὶ ὅ,τι δὲν ἐζήτησας, καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν." A. BAΣ. γ: 10-13.

Χωρὶς ἀμφιβολίαν ἦτο ἐμφύτως σοφὸς ἄνθρωπος ὁ Σολομών, καὶ ὁ εἰλικρινὴς σεβασμὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν Κύριον, καὶ ἡ ἐκ καρδίας ὑπακοὴ αὐτοῦ εἰς Αὐτόν, ἥθειεν ἀνέξῃ τὴν σοφίαν αὐτοῦ, διότι ἦτο πρόθυμος νὰ ἀκολουθήσῃ τὰς ὁδηγίας τοῦ Κυρίου, αἵτινες καθιστῶσι οἰονδήποτε ἄνθρωπον σοφόν εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου.

Τὰ γεγραμμένα τοῦ Σολομώντος ἐνεπνεύσθησαν παρὰ Κυρίου, διὰ τοῦτο βλέπομεν εἰς αὐτὰ μεγάλην ἐπίδειξιν σοφίας. Ἐπὶ παραδείγματι,

"Μὴ τρῶγε τὸν ἄρτον τοῦ φθονεροῦ, μηδὲ ἐπεθύμει τὰ ἐδέσματα αὐτοῦ, διότι καθὼς φρονεῖ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, τοιοῦτος καὶ εἶναι. Φάγε καὶ πίε, λέγει πρὸς σὲ, ἀλλ' ἡ καρδία αὐτοῦ δὲν εἶναι μετὰ σοῦ." ΠΑΡΟΙΜ. κγ: 6, 7.

---ooo---

H_KAΘΙΕΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ.

"Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος εἰς αὐτόν, "Ἦκουσα τῆς προσευχῆς σου καὶ τῆς δεήσεώς σου, τὴν ὁποίαν ἐδεήθης ἐνώπιόν μου. Ἠγάσας τὸν οἶκον τοῦτον τὸν ὁποῖον ὠκοδόμησας διὰ νὰ θέσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ

" θέλουσιν εἶσθαι οἱ ὀφθαλμοὶ μου καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ διὰ παντός." Α.ΒΑΣ.θ:3.

Ἡ περιγραφή τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δόξης τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος, σαγηνεύει τὸν ἀναγνώστην μελετῶν τὸ εἶδος καὶ τὴν ποιότητα τῶν ὑλικῶν τὰ ὅποια μετεχειρίσθησαν διὰ τὴν κατασκευὴν του. Ὁ Δαβὶδ ἠθέλησε νὰ οἰκοδομήσῃ τὸν ναὸν τοῦτον, ἀλλὰ ὁ Κύριος ἐπέτρεψεν αὐτὸν μόνον νὰ συνάξῃ τὰ ὑλικά ταῦτα, καὶ ἔμεινε οὕτω διὰ τὸν Σολομῶντα νὰ οἰκοδομήσῃ τοῦτον. Πὰρ ὅλον τὸ μεγαλεῖον τοῦ ναοῦ τούτου, ὁ Σολομὼν ἀποροῦσε ἐὰν ὁ Θεὸς ἤθελε καταδεχθῇ νὰ κατοικήσῃ εἰς χειροποίητον ναὸν. Α.ΒΑΣ. ς:1,37,38, ζ:1, θ:10.

Ἐν τῇ προσευχῇ τῆς καθιερώσεως εἶπεν εἰς τὸν Κύριον, " Ἀλλὰ θέλει ἀληθῶς κατοικήσει ὁ Θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς; Ἰδοὺ, ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τῶν οὐρανῶν δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ σὲ χωρέσωσιν, πόσον ὀλιγότερον ὁ οἶκος οὗτος τὸν ὅποιον ὠκοδόμησα!" Α.ΒΑΣ. η:27. Ἡ ἀπάντησις τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Σολομῶντα περὶ τοῦ ναοῦ ἦτο ἐνθαρρυντοκῇ. Οὗτος εἶπεν, " ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου καὶ τῆς δεήσεώς σου, τὴν ὅποιαν ἐδεήθης ἐνώπιόν μου. Ἠγίασα τὸν οἶκον τοῦτον τὸν ὅποιον ὠκοδόμησας, διὰ νὰ θέσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ ὀφθαλμοὶ μου καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ διὰ παντός." Κεφ. Θον.

Εἰς τὴν προσευχὴν τῆς καθιερώσεως αὐτοῦ, ὁ Σολομὼν εἶπε, " Κύριε, Θεὲ τοῦ Ἰσραὴλ, δὲν εἶναι Θεὸς ὅμοιος σου, ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, ὅστις φυλάττει τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεός σου πρὸς τοὺς δούλους σου, τοὺς περιπατοῦντας ἐνώπιόν σου, ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. Ὅστις ἐφύλαξας πρὸς τὸν δοῦλον σου Δαβὶδ, τὸν πατέρα μου, ὅσα ἐλάλησας πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐλάλησας διὰ τοῦ στόματός σου καὶ ἐξετέλεσας διὰ τῆς χειρός σου, καθὼς τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ τώρα Κύριε

Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. φύλαξον πρὸς τὸν δοῦλον σου Δαβὶδ τὸν πατέρα μου ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ὑπεσχέθης πρὸς αὐτὸν λέγων, Δὲν θέλει ἐκλείψει εἰς σὲ ἀνὴρ ἀπ' ἔμπροσθέν μου, καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραὴλ " Κεφ. Ηὺν 23-25. Εἰς τὰτα ὁ Θεὸς ἀπήντησεν.

" Καὶ σὺ ἔὰν περιπατήσης ἐνώπιόν μου, καθὼς περιεπάτησε Δαβὶδ ὁ πατὴρ σου, ἐν ἀκεραιότητι καρδίας, καὶ ἐν εὐθύτητι, ὥστε νὰ κάμῃς κατὰ πάντα ὅσα προσέταξα εἰς σὲ, νὰ φυλάττῃς τὰ διατάγματα μου καὶ τὰς κρίσεις μου, τότε θέλω στερεώσῃ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα, καθὼς ὑπεσχέθην πρὸς Δαβὶδ τὸν πατέρα σου, λέγων,

Δὲν θέλει ἐκλείψει εἰς σὲ ἀνὴρ ἐπάνωθεν τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐὰν ποτὲ ἐπιστραφῇτε ἀπ' ἐμοῦ, σεῖς, ἢ τὰ τέκνα σας, καὶ δὲν φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου, τὰ διατάγματα μου τὰ ὅποια ἔθεσα ἔμπροσθέν σας, ἀλλὰ ὑπάγητε καὶ λατρεύσητε ἄλλους θεοὺς, καὶ προσκυνήσητε αὐτοὺς, τότε θέλω ἐκριζώσῃ τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς τὴν ὅποιαν ἔδωκα εἰς αὐτοὺς, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον, τὸν ὅποιον ἡγίασα διὰ τὸ ὄνομά μου, θέλω ἀπορρίψει ἀπὸ προσώπου μου, καὶ ὁ Ἰσραὴλ θέλει εἰσθαι εἰς παροιμίαν καὶ ἐμπαιγμὸν, μεταξὺ πάντων τῶν λαῶν. Περὶ δὲ τοῦ οἴκου τούτου, ὅστις ἔγεινε τόσον ὑψηλός, πᾶς ὁ διαβαίνων πλησίον αὐτοῦ θέλει μένει ἐκθαμβός, καὶ θέλει κάμνῃ συριγμὸν, καὶ θέλουσι λέγει.,

Διὰ τὴν ὃ Κύριος ἔκαμεν οὕτως εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον; Καὶ θέλουσιν ἀποκρίνεσθαι, Ἐπειδὴ ἐγκατέλιπον Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν, ὅστις ἐξήγαγε τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ προσεκολλήθησαν εἰς ἄλλους θεοὺς, καὶ ἐλάτρευσαν

" αὐτοὺς, διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἐπέφερεν ἐπ' αὐτοὺς ἅπαν τοῦτο τὸ κακὸν."

A.BAΣ. θ:4-9.

Ἡ ἱστορία τῆς Ἰ'ραφῆς μᾶς φανερῶνει τὴν μετέπειτα ἐπονείδιστον ζωὴν τοῦ Σολομῶντος, καὶ πολλῶν ἄλλων ἐκ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τοῦ Ἰουδα, οἵτινες διεδέχθησαν αὐτὸν, καὶ δὲν ἐλάτρευσαν τὸν ἀληθῆ Θεόν. Καὶ καθὼς ὁ Θεὸς προειδοποίησεν, ἐξεδίωξεν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς, καὶ τοὺς διεσκόρπισεν. Ὁ Ναδς ἐπίσης κατεστράφη. Ἦτο τὸ 606 π.Χ. ὅταν ἡ βασιλεία ἀνετράπη, καὶ ὁ Σεδεκίας ἦτο ὁ τελευταῖος βασιλεὺς τῆς τυπικῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. IEZ. κα:25-27. Θὰ εἶναι εἰς τὴν ἀντιτυπικὴν βασιλείαν τοῦ Κυρίου, μὲ τὸν Ἰησοῦν ἐπὶ κεφαλῆς, ὅποταν οἱ Ἰσραηλῖται θὰ ἔλθουν πάλιν ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν Αὐτοῦ.

Ὁ Ναδς τοῦ Σολομῶντος ἐξυπηρέτησε τὸν χρῆσιμον τυπικὸν σκοπὸν τοῦ Θεοῦ, δεικνύων τὸν μέλλοντα πνευματικὸν Ναδν, τὸν ὅποιον ὁ Κύριος οἰκοδομεῖ καθ' ὅλον τὸν Εὐαγγελικὸν τοῦτον αἰῶνα. A.ΠΕΤΡ.β:5, ΕΒΡ. γ:5,6. Ἡ ἀληθὴς λατρεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι περιορισμένη εἰς τόπους, ἀλλὰ εἶναι ἐκ τῆς καρδίας. Ὁ Θεὸς εἶναι πνεῦμα, καὶ οἱ προσκυνοῦντες Αὐτὸν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ πρέπει νὰ προσκυνῶσιν. ΙΩΑΝΝ. δ:24.

---οοο---

ΣΠΕΡΜΑΤΑ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΥ

" Διότι ὅτε ἐγγράσεν ὁ Σολομὼν, αἱ γυναῖκες αὐτοῦ ἐξέκλιναν τὴν καρδίαν αὐτοῦ κατόπιν ἄλλων θεῶν, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ δὲν ἦτο τελεία μετὰ τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὡς ἡ καρδία Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ." A.BAΣ. ια:4.

Μὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς κατασκευῆς τοῦ Ναοῦ, ὁ Σολομὼν ἐνήργησεν ὥπως αὐξήσῃ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, καὶ τῆς δόξαν τῆς βασιλικῆς αὐλῆς. Εἰς A. ΒΑΣ.θ:10-19, εὐρίσκομεν τὴν περιγραφὴν τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Σολομῶντος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Τοῦτο προσεῖλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν ἄλλων ἡγεμόνων γύρωθεν, ἰδίως τῆς βασιλίσσης Σεβὰ. Αἱ πληροφορίαι αἵτινες ἔφθασαν εἰς τὴν Αἰθιοπίαν, τῆς ἐφάνησαν ἀπίστευτοι καὶ μετέβη προσωπικῶς νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῆς φήμης ταύτης. Ὅταν εἶδε τὴν δόξαν τοῦ Σολομῶντος, καὶ τὰ πλούτη αὐτοῦ, εἶπεν, "Ἰδοὺ, τὸ ἡμῖς δὲν ἀπηγγέλθη εἰς ἐμὲ." I:7.

Πιθανὸν νὰ ὀδηγήθῃ ἡ βασίλισσα νὰ ἴδῃ ἐκεῖνα μόνον τὰ ὅποια ὁ Σολομὼν ἤθελε νὰ ἴδῃ αὐτὴ, τὴν δόξαν καὶ τὰ πλούτη αὐτοῦ, καὶ τὰ ὅποια ἀφοῦ εἶδεν εἶπεν, "Μακάριοι οἱ ἄνδρες σου, μακάριοι οἱ δοῦλοι σου, οὗτοι οἱ ἱστάμενοι πάντοτε ἐνώπιόν σου, καὶ οἱ ἀκούοντες τὴν σοφίαν σου." A. ΒΑΣ. ι:8. Τοῦτο πιθανὸν νὰ ἦτο ἀληθὲς δι' ἐκεῖνους οἵτινες ἴσταντο πάντοτε ἐνώπιον τοῦ Σολομῶντος. Ἀλλὰ ἀπὸ τότε ἤρχισε μεγάλη δυσἀρέσκεια μεταξὺ τοῦ λαοῦ, διότι ὁ Σολομὼν ἠύξησε τὰ πλούτη αὐτοῦ μὲ μεγάλους φόρους, καὶ καταναγκαστικῆς ἐργασίας.

Τοῦτο φανεροῦται διὰ τοῦ γεγονότος ὅπερ συνέβη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σολομῶντος, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βοβοὰμ ἀνέλαβε τὴν βασιλείαν. Ὁ Ἱεροβοὰμ δὲ ὅστις εἶχεν καταφύγει εἰς Αἴγυπτον, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς ὁμάδος, οἵτινες ἤλθον παραπονούμενοι εἰς τὸν Βοβοὰμ, λέγοντες, "ὁ πατήρ σου ἐσκλήρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν. Τώρα λοιπὸν τὴν δουλείαν τὴν σκληρὰν τοῦ πατρὸς σου, καὶ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ τὸν βαρὺν τὸν ὅποιον ἐπέβαλεν ἐφ' ἡμᾶς, ἐλάφροσον σὺ, καὶ θέλομεν σὲ δουλεύει." A.ΒΑΣ.ιβ:4.

Ὁ Ροβοὰμ ἐζήτησε τρεῖς ἡμέρας χάριν, καὶ συνεβουλευθῆ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ περὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης τοῦ λαοῦ, καὶ τὸν συνεβούλευσαν νὰ ὑπακούσῃ. Ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἱκανοποιήθη μὲ τὴν συμβουλὴν ταύτην καὶ ἐζήτησε τὴν γνώμην τῶν νεωτέρων ἀνθρώπων, ἐκείνων οἵτινες ἀνετράφησαν μετ' αὐτοῦ, καὶ οἵτινες τὸν συνεβούλευσαν ὅπως ἀντὶ νὰ ἐλαττώσῃ τὸ φορτίον τοῦ λαοῦ, τὸ αὐξήσῃ, καὶ ἐδέχθη τὴν συμβουλὴν αὐτῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἐπανάστασις κατὰ τοῦ Ροβοὰμ ὑπὸ τῶν 10 φυλῶν, οἵτινες ἔθεσαν τὸν Ροβοὰμ βασιλέα αὐτῶν, ἀφήσαντες 2 μόνον φυλὰς νὰ ὑπηρετοῦν τὸν Ροβοὰμ.

Οὕτω βλέπομεν πῶς ἓνας ἀπὸ τοὺς σπόρους τοῦ διαχωρισμοῦ ἦτο ἡ καταδυνάστευσις. Αὕτη ἐξυπηρέτησε μόνον ἓνα σκοπὸν, νὰ αὐξήσῃ τὰ πλούτη καὶ τὴν δόξαν τῶν ἀνακτόρων τοῦ Σολομῶντος εἰς βάρος τοῦ λαοῦ. Ὁ Κύριος δὲν κατέκρινε τὰ πλούτη, ἀλλὰ τὴν ἀδικον δοσοληψίαν μετ' ἀλλήλων, ἀνεξαρτήτως ποῖα τὰ ἐλατήρια δυνατὸν νὰ εἶναι. Ὁταν ἀδικία διαπράττεται μεταξὺ τοῦ λαοῦ, εἰς βάρος τοῦ λαοῦ, ἀργὰ ἢ γρήγορα ὁ λαὸς θὰ ἐπαναστατήσῃ, καὶ συχνάκις ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας θὰ ἀκολουθήσῃ ἄνθρωπον ζητοῦντα εὐκαιρίαν, ὡς ὁ Ἰεροβοὰμ, ὅπως θραύσῃ τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας. A. ΒΑΣ. ια:3,4.

Πάντες γνωρίζομεν τὰς ἐπτακοσίας γυναῖκας τοῦ Σολομῶντος καὶ τὰς τριακοσίας παλλακὰς αὐτοῦ. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ἔχει ἰδιαιτέραν κατὰκρισιν, διότι ἡ πολυγαμία ἐπετρέπετο μεταξὺ τοῦ Ἰσραὴλ τότε. Ὁ Κύριος ὅμως ἀπηγόρευσε τὴν ἐπιγαμίαν μετ' ἄλλων ἐθνῶν, καὶ ὁ Σολομὼν ἔλαβε πολλὰς γυναῖκας καὶ παλλακὰς ἀπὸ Μωαβίτας, Ἀμμωνίτας, Ἰδουμαίας, Σιδωνίας, καὶ Χετταίας, ὡς καὶ θυγατέρα τοῦ Φαραῶ. Ἡ διαγωγὴ αὕτη δὲν ἦτο καλὴ, ἀλλὰ τὸ χειρότερον ἦτο ὅταν ἐπέτρεψε τὰς

ἔθνικας ταύτας γυναῖκας νὰ παρασύρῃσι τὴν καρδίαν αὐτοῦ μακρὰν τῆς λατρείας τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ. Τοῦτο ἔφερε τὸν διαχωρισμὸν, καὶ βαθμιαίως τὴν φθορὰν καὶ τὴν καταστροφὴν.

Ἐπετράπη εἰς αὐτὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν βασιλείαν του, ἀλλὰ ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατόν του, οἱ σπόροι τῆς διχονοίας καὶ δυσαρρεσκείας τοὺς ὁποίους ἔσπειρεν, ἀμέσως ἐφύτρωσαν, καὶ ἐμεγάλωσαν εἰς δένδρα διχονοίας μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἧτις διήρκεσεν πολλὰς γενεὰς μετὰ ταῦτα, καὶ ἐν τέλει εἰς τὴν διασπορὰν καὶ ὑποδούλωσιν αὐτῶν, ὡς ὁ Κύριος προειδοποίησεν αὐτοὺς ὅτι ἤθελεν συμβῆ.

---οοο---

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΕΟΣ

"Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ." ΨΑΛΜΟΣ 103:1.

ΟΛΛΟΙ μεγά-
λοι, παλαι-
οι καὶ σύγ-
χρονοι ἐπιστή-
μονες διεκήρυξαν,
ἐλευθέρως καὶ παρ-
ρησίως τὴν πίστι-
 των εἰς τὴν ὑπαρ-
ξιν Ὑπερτάτου Δι-
ανοητικοῦ Δημιου-
γοῦ. Μεταξὺ τῶν τέ-
ως εἶναι καὶ ὁ DR.
ALBERT EINSTEIN.
Ὁ A. CRESSEY

MORRISON, πρῶην Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἐπισ-
τημῶν τῆς Νέας Υόρκης, εἰς τὸ βιβλίον του
Ο ΑΝΘΡΩΠΙΟΣ ΔΕΝ ΙΣΤΑΤΑΙ ΜΟΝΟΣ" εἶπεν,

"Ὑπὸ ἀδιασείστων μαθηματικῶν νόμων,
δυνάμεθα νὰ πιστοποιήσωμεν ὅτι, τὸ
Σύμπαν ἡμῶν ἐσχεδιάσθη καὶ ἐξετελέσ-
τη ὑπὸ μεγάλης λογικῆς δυνάμεως."

Δὲν δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν τὴν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου τῶν πέντε ἡμῶν αἰσθήσεων, δηλ. δὲν δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν, ψηλαφήσωμεν, ὀσφρανθῶμεν, γευθῶμεν, οὔδε νὰ αἰσθανθῶμεν Αὐτόν. Ὁ Ἀπόστ. Παῦλος ἔγραψεν, "Ἐπειδὴ, τὰ ἀόρατα αὐτοῦ βλέπονται φανερώς ἀπὸ κτίσεως κόσμου, νοούμενα διὰ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ." ΡΩΜ. α:20.

Διακρίνομεν τὸν Θεὸν διὰ τῶν σκέψεων τῆς διανοητικῆς ἡμῶν ἱκανότητος. Ὅσον καὶ ἂν ἰστάμεθα βλέποντες τὴν ἀξιοθαύμαστον τάξιν καὶ ποικιλίαν τοῦ ὑλικοῦ κόσμου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου περιβαλλόμεθα, ἐπὶ τοσοῦτον φαίνεται ἄσπορον νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ὑπαρξιν Ὑπερτάτου, λογικοῦ Δημιουργοῦ." ΨΑΛΜ. νγ:1.

Πολλάκις ὠμιλῶμεν περὶ πράξεως ἢ ἔργων τινὸς ὡς "δημιουργημα." Πράγματι ὅμως, ἡ ἱκανότης τοῦ "δημιουργεῖν" εἶναι περιορισμένη εἰς τὴν χρῆσιν ὑλικῶν ἥδη ἐν ὑπάρξει. Ἀκριβῶς ὠμιλοῦντες, ὁ ἄνθρωπος δὲν δημιουργεῖ οἶκον, μᾶλλον, οὗτος κτίζει οἶκον, χρησιμοποιοῦν ὑλικά ἅτινα ἔχουσιν ἥδη δημιουργηθῇ.

Ἀλλ' ἀκόμη, ἡ ἔγερσις ἢ κτίσις οἴκου προϋποθέτει σχέδιον, ρύθμῃσιν, λεπτομέρειαν ρυμοτομήσεως κ.λ.π. καὶ χρῆσιν εἰδικῶν ὑλικῶν. Θεμέλιον πρέπει νὰ τεθῇ κανονικὸν στερεὸν ἕδαφος. Ὁ οἶκος χρειάζεταιται σκεπὴν, διάφορα δωμάτια πρέπει νὰ κτισθῶσιν ἀναλόγως τοῦ σχεδιαγράμματος.

Ὁ οἶκος δὲν ἔρχεται εἰς τὴν ὑπαρξιν ἔτσι, ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν. Ἐκαστον οἴκημα ἢ κτήριον μαρτυρεῖ ἔργον λογικοῦ σχεδιαστοῦ καὶ οἰκοδόμου. Οὕτω καὶ αὕτη αὕτη ἡ γῆ-ὁ οἶ-

κος ἢ κατοικία, προμηθευθεῖσα παρὰ τοῦ Θεοῦ διὰ τὸν ἄνθρωπον- ὁμοίως ἀποκαλύπτει τὴν ὑπραξίν Σχεδιαστοῦ καὶ Οἰκοδόμου. Ὁ Θεὸς ἠρώτησε τὸν Ἰῶβ,

" Ποῦ ἦσο ὅτε ἐθεμελίονον τὴν γῆν; Ἀπάγ-
λον, εἴαν ἔχῃς σύνεσιν. Τί ἔθεσε τὰ μέ-
τρα αὐτῆς; Εἴαν ἐξεύρῃς; Ἦ τις ἥπλωσε
στάθμην ἐπ' αὐτῆς; Ἐπὶ τίνος εἶναι ἐσ-
τηριγμένα τὰ θεμέλια αὐτῆς; Ἦ τις ἔθε-
σε τὸν ἀκρογωνίατον λίθον αὐτῆς;" ΙΩΒ
λη: 4-6.

ΕΠΙΔΕΙΚΝΥΟΜΕΝΗ ΣΟΦΙΑ

Ὅποια μεγάλη σοφία ἐπιδεικνύεται εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς Γῆς! Σκέφθητι τὴν εὐφυΐ-
αν τῆς συστηματικῆς κυκλοφορίας τοῦ ὕδατος τὴν ὅποιαν ἡ ξηρὰ γῆ ποτίζεται διὰ τὴν αὖ-
ξησιν τῆς χλόης καὶ τῆς τροφῆς, καθὼς καὶ διὰ τὴν ἐπακρον ποικιλίαν τῶν δένδρων καὶ τῶν ἀνθέων, καὶ ὅλων τῶν πολυπλόκων πραγ-
μάτων τοῦ φυτικοῦ βασιλείου τοῦ τόσον ἐξαι-
ρετικῶς θαυμαστοῦ. Ἀναφορικῶς τοῦ ἀρδευτι-
κοῦ τούτου συστήματος, ὁ Δημιουργὸς εἶπεν εἰς τὸν Ἰῶβ,

" Τίς ἤνοιξε ῥύακας διὰ τὰς ῥαγδαίας
βροχάς, ἢ δρόμον διὰ τὴν ἀστραπὴν τῆς
βροντῆς, διὰ νὰ φέρῃ βροχὴν ἐπὶ γῆν ἀ-
κατοίκητον, εἰς ἔρημον, ὅπου ἄνθρωπος
δὲν ὑπάρχει, διὰ νὰ χορτάσῃ τὴν ἄβατον
καὶ ἀκατοίκητον, καὶ νὰ βλαστήσῃ τὸν
βλαστὸν τῆς χλόης;

"Ἐχει πατέρα ἢ βροχὴ; Ἦ τις ἐγέννησε
τὰς σταγόνας τῆς δρόσου; Ἀπὸ μήτρας
τίνος ἐξέρχεται ὁ πάγος; καὶ τὴν πάχ-

" νην τοῦ οὐρανοῦ, τὶς ἐγέννησε;" ΙΩΒ λη: 25-29.

Οἱ ἄνθρωποι δύνανται νὰ κατασκευάζουν τεχνιτὸν ἄνθος, πλὴν δὲν δύνανται νὰ δώσουν εἰς αὐτὸ ζωὴν. Δυνάμεθα γὰρ θαυμάσωμεν τὸ φύλλον τῆς χλόης καὶ τὰ ὑπερύψηλα δένδρα τοῦ δάσους, πλὴν δὲν δυνάμεθα νὰ δημιουργήσωμεν ταῦτα, οὐδὲ κατανοοῦμεν τί κάμνει αὐτὰ νὰ ζοῦν καὶ αὐξάνουν. Εἶναι δυνατὸν νὰ φυτεύσωμεν ἢ σπείρωμεν κόκκον βαλανιδίου εἰς τὴν γῆν, καὶ παρατηρήσωμεν ἔπειτα τοῦτο ὅτι ἡὔξησεν εἰς εὐμεγέθη βαλανιδιὰν. Θαυμάζωμεν διὰ τοῦτο κατὰ πολὺ, πλὴν δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν πῶς τοῦτο συνέβη. Τινὲς δυνατὸν νὰ εἴπουν ὅτι τοῦτο εἶναι ἀπλῶς "φυσικὸν," πλὴν ὁ σοφὸς θὰ εἴπῃ ὅτι εἶναι μαρτυρία ὑπάρξεως Σοφοῦ Δημιουργοῦ τῆς φύσεως.

Ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια φαίνεται ἀπελπιστικῶς ἀνίκανη καὶ ἀνεπραγῆς ὅταν παρατηρῇ εἰς τὸ οὐράνιον σύμπαν, καὶ ἐκεῖ βλέπει ἐπίσης νὰ ἐπιδεικνύεται τὸ θαυμαστὸν ἔργον Δυνατοῦ Δημιουργοῦ. Ὁ προφήτης Δαβὶδ ἔγραψε,

" Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ στερέωμα ἀναγγέλλει τὸ ἔργον τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Ἡ ἡμέρα πρὸς τὴν ἡμέραν λαλεῖ λόγον, καὶ ἡ νύξ πρὸς τὴν νύκτα ἀναγγέλλει γινῶσιν." ΨΑΛΜΟΣ ιθ:1,2.

Τὸ τηλεσκόπιον τῆς ἀστρονομίας ἀποκαλύπτει τὸ τρομακτικὸν ἄχανές τοῦ Σύμπαντος, μὲ τοὺς ἀναρριθμήτους ἀστέρας καὶ πλανήτας αὐτοῦ. Γνωρίζομεν ὅτι πάντα ταῦτα κυβερνοῦν-

ται ὑπὸ σταθεροῦ νόμου, καὶ ἡ λογικὴ μᾶς λέγει ὅτι οἱ νόμοι οὗτοι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐθεσπίσθῃσαν μόνον ὑπὸ θείας νοημοσύνης. Ἐὰν ἡ λογικὴ ἡμῶν μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τοιοῦτον συμπέρασμα, τότε θα σεβασθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν τοιοῦτον μέγαν Δημιουργόν, καὶ θὰ θελήσωμεν νὰ μάθωμεν πᾶν ὅ,τι δυνάμεθα περὶ Αὐτοῦ, ὥστε νὰ γνωρίσωμεν Αὐτὸν στενότερον, καὶ προσπαθήσωμεν νὰ πράξωμεν τὸ θέλημα Του καὶ ἀκολουθήσωμεν τὰς ὁδοὺς Αὐτοῦ.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΩΤΕΡΑΝ ΖΩΙΚΗΝ ΚΤΙΣΙΝ

Ποιητὴς τις ἔγραψε ποίημα διὰ τοῦ ὁποίου λέγει "Μόνον ὁ Θεὸς δύναται νὰ δημιουργήσῃ δένδρον," καὶ ἡ σκέψις αὕτη εἶναι πλέον τελειωτικὴ ὅποταν σκεπτόμεθα τὰ ἀναρρίθμητα εἶδη τῶν δένδραν ἅτινα ὁ Θεὸς ἐδημιούργησεν. Ἡ ἰδίᾳ ἐνισχυτικὴ εἰς τὴν πίστην σκέψις δύναται νὰ ἀναφερθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ ζωικοῦ βασιλείου τῆς ἀλόγου κτίσεως. Μόνον ὑπέρτατος, Νοῆμων, Σοφὸς Δημιουργὸς δύναται νὰ παραγάγῃ μυριάδας εἰδῶν, τῶν ζώων, τῶν πτηνῶν, καὶ ἰχθύων, καὶ νὰ προμηθεύῃ ἀνάλογον τροφὴν καὶ περιβάλλον, κάμνων πάντα ταῦτα νὰ ἐξακολουθοῦν τὴν ὑπαρξίν των καὶ πολυπλασιάσιν ἑκ τῶν.

Ὁ ταῶς εἶναι γνωστὸς διὰ τὸ ἔξοχον πτέρωμα αὐτοῦ, ἐνῷ ἡ στρουθοκάμηλος εἶναι μᾶλλον ἀπλὴ εἰς ἐμφάνισιν, καί τοι τὰ πτερὰ αὐτῆς εἶναι πλέον περιζήτητα. Ἐν ἀντιπαβολῇ μὲ τὴν στρουθοκάμηλον, ὁ ταῶς κινῆται μᾶλλον βραδέως, ἀλλ' ἡ στρουθοκάμηλος δύναται νὰ τρέχῃ μετὰ μεγάλης ταχύτητος. Τὶ ἀποφασίζει τὴν διαφορὰν ταύτην; Ἡ λογικὴ μᾶς

λέγει ὅτι ἔνταυθα διαγράφεται σχέδιον καὶ ἐργασία Νοημόνου Δημιουργοῦ.

Καὶ ὁμιλῶν περὶ τῆς στρουθοκαμήλου ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἰῶβ, λέγει,

"Ἐδωκας σὺ τὰς ὡραίας πτέρυγας εἰς τοὺς ταῦνας; ἢ πτέρυγας καὶ πτερὰ εἰς τὴν στρουθοκαμήλον; Ἦτις ἀφίνει τὰ ὠὰ αὐτῆς εἰς τὴν γῆν, καὶ θάλλει αὐτὰ ἐπὶ τοῦ χώματος, καὶ λησμονεῖ ὅτι ποῦς ἐνδέχεται νὰ συντρίψῃ αὐτὰ. Σκληρύνεται κατὰ τῶν τέκνων αὐτῆς ὡς νὰ μὴ ἦσαν αὐτῆς. Ματαίως ἐκοπίασε, μὴ φοβουμένη, διότι ὁ Θεὸς ἐστέρησεν αὐτὴν ἀπὸ σοφίας, καὶ δὲν ἐμοίρασεν εἰς αὐτὴν σύνεσιν. Ὅσάκις σηκώνεται ὄρθιος, καταγελαστοῦ ἵππου καὶ τοῦ ἀναβάτου αὐτοῦ."

ΙΩΒ λθ: 13-18.

Καίτοι δὲν δυνάμεθα νὰ εἴμεθα βέβαιοι ποῦ εἶναι τὰ περιγραφόμενα ταῦτα πτηνὰ, τὸ σημεῖον παραμένει ὅτι ἔνταυθα εἶναι ἐξαίρεσις εἰς τὸ μέγα σχέδιον τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ. Εἰς πλείστας ὅσας περιστάσεις τὰ πτηνὰ καὶ τὰ κατώτερα ζῶα ἐξασκοῦν μεγάλην μέριμναν ἐπὶ τῶν νεογνῶν των. Τὰ πτηνὰ κάθηνται ἐπὶ τῶν ὠν των ἐκ τῶν ὁποίων τὰ νεογνὰ των ἐκκολάμπωνται. Ἀλλὰ μὲ τὴν ἀναφερθεῖσαν στρουθοκαμήλον εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Ἰῶβ, εἶναι διάφορον. Ἐνταῦθα ἡ μήτηρ στρουθοκαμήλος ἀπλῶς θάπτει τὰ ὠὰ αὐτῆς εἰς τὴν ἄμμον, καὶ ἀφίνει αὐτὰ ἐκεῖ. Ἡ θερμότης διὰ τὴν ἐκκόλαψιν αὐτῶν προμηθεύεται διὰ τῆς ἄμμου ἐκ τοῦ ἡλίου. Ἀλλὰ τὰ ὠὰ κρύπτονται διὰ τῆς ἄμμου ἐκ τοῦ κινδύνου, καὶ ἀνομίως τῶν πλείστων πτηνῶν, ἡ μήτηρ στρουθοκαμήλος δὲν εἶ-

εἶναι πλησίον πρὸς προστασίαν τῶν νεογνῶν
της.

Εἶναι ἡ διαφορὰ αὕτη τῆς μητρότητος
ἔτσι ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν; ὦ! τοῦτο εἶναι
ζήτημα μικροῦ ἐνστίκτου, δυγατὸν ν' ἀπαντή-
σουν τινὲς. Ἀλλὰ διατὶ νὰ ὑπάρχουν τόσα πολ-
λὰ εἴδη ἐνστίκτων εἰς τὸ βασίλειον τῶν ζώ-
ων; Ἐκτὸς τούτου, τί εἶναι ἐνστικτον; Τὸ λε-
ξικὸν λέγει, ὅτι τὸ ἐνστικτον εἶναι κληρο-
νομικὸν γεγονός τὸ ὁποῖον καθιστᾷ τὰ πτηνὰ,
τὰ ζῶα καὶ τοὺς ἰχθεῖς νὰ ἐπιζοῦν.

Ἡ λογικὴ μᾶς λέγει ὅτι τὸ ἐνστικτον
εἶναι δημιουργημα τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο καθίστα-
ται ἰδιαιτέρως φανερόν, ὅταν παρατηρῶμεν
τὴν εὐρείαν ποικιλίαν τῶν ἐνστίκτων διὰ τῶν
ὁποίων ἡ δημιουργία τοῦ βασιλείου τῶν ζώων
ἔχει προικισθῇ. Τὶ κάμνει τοὺς νέους σολο-
μοὺς, ἀφοῦ δαπανήσουν τέσσαρα ἔτη εἰς τὸν
ὕκεαν νὰ ζητοῦν καὶ νὰ ταξιθεύουν ἄνω, τὸν
ἴδιον ποταμὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἐγεννήθησαν,
διὰ νὰ γεννήσουν τὰ ὡὰ των καὶ νὰ ἀποθάνουν
ἐκεῖ ὡς καὶ οἱ γονεῖς των; Πόθεν ἦλθεν τὸ
ἐνστικτον τὸ ὁποῖον κάμνει πολλὰ πτηνὰ νὰ
ἀποδημοῦν πρὸς Νότον ἐκ τοῦ Βορρὰ καὶ ἐκ
τοῦ Βορρὰ πρὸς τὸν Νότον μὲ ἐκάστην ἀλλαγὴν
τῶν ἐποχῶν; Πῶς γνωρίζουν ὅτι θὰ εἶναι θερ-
μὸν τὸ κλίμα πρὸς Νότον καὶ ὅτι θὰ ἀποθά-
νουν τῆς πείνης καὶ τοῦ παγετῶνος πρὸς Βορ-
ρὰν;

Ἀναρρίθμητοι σελίδες θὰ ἀπαιτηθῶσιν
ὅπως φερθῶσιν εἰς τὴν προσοχὴν ὅλαι αἱ μα-
γευτικαὶ ποικιλίαι τῶν ἐνστίκτων ἅτινα δια-
φαίνονται εἰς τὸ ζωικὸν βασίλειον τοῦ δημι-
ουργικοῦ ἔργου τοῦ Θεοῦ. Τὸ νὰ λέγωμεν ὅτι
τοιαύτη ποικιλία ἦλθεν ἀπλῶς κατὰ τύχην

εἶναι διαστροφή τῆς λογικῆς διὰ τῆς ὁποίας ἔχει προικίσει τὸν ἄνθρωπον ὁ Δημιουργὸς.

Ἐνταῦθα εἶναι ἑτέρα μαρτυρία καὶ ἀποδείξεις τῆς ὑπάρξεως καὶ ἔργου τοῦ Δημιουργοῦ. Τὰ κατώτερα ζῶα δὲν κατανοοῦν διατιπράττουν οὕτως, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ἔχει προικισθῇ μὲ ἱκανότητα ἀντιλήψεως, ἐὰν θέλει, καὶ ἐκλέξει τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. Οὗτος δύναται νὰ ὑπάγῃ πρὸς Βορρὰν ἢ νὰ παραμείνῃ εἰς Νότον, κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς, καὶ νὰ αποφασίσῃ τι κινήσεις θὰ κάμῃ. Τοιουτοτρόπως ὁ ἄνθρωπος διαχωρίζεται ἐκ τῆς κατωτέρας ἀλόγου κτίσεως, καὶ τοῦτο ἐπίσης παρίσταται ὡς μαρτυρία τῆς ὑπάρξεως Σοφοῦ καὶ ἀγαπητοῦ Δημιουργοῦ. Εἰς ΙΩΒ λβ:8, ἀναγινώσκομεν,

"Βεβαίως εἶναι πνεῦμα ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ἡ ἔμπνευσις ὅμως τοῦ Παντοδυνάμου συνετίζει αὐτὸν."

Η ΦΑΝΕΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΝ ΤΩ ΑΝΘΡΩΠΩ

"Ὅλα τὰ ἔμψυχα καὶ ἄψυχα πράγματα, τῶν ὁποίων ὁ ἄνθρωπος ἔχει γνῶσιν, διακηρύσσουν εἰς τὴν σκεπτομένην διάνοιαν, ὅτι ὑπάρχει Θεὸς. Τὸ πολύπλοκον τῆς ιδιότητος τῆς ζωῆς εἶναι πέραν τῆς ἱκανότητος τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας ὅπως κατανοήσῃ πλήρως. Τοῦτο εἶναι ἀληθές, εἰς τὸ γήϊνον ἐπίπεδον τῶν ὀστρακοειδῶν ἕως τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὑψηλοτέρου ἐπιπέδου τῆς ζωῆς ἐπὶ τῆς γῆς. Τοῦτο ἰδικῶς εἶναι ἀληθές περὶ τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου τὸ σῶμα ζωογονούμενον διὰ τῆς ἀναπνοῆς τῆς ζωῆς, εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ θαυμάσια τοῦ Σύμπαντος.

Καὶ ἓνα ἐκ τῶν καταπληκτικῶν πραγμάτων τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἱκανότης αὐτοῦ εἰς τὸ

νὰ σκέπτηται ἐπὶ δεδομένων γεγονότων καὶ φθάσῃ εἰς λογικὰς ἀποφάσεις. Ζῶμεν εἰς ἡμέρας ἡλεκτρονισμοῦ. Πληροφορίαι-δεδομένα-τροφοδοτοῦν τοὺς ἡλεκτρομηχανισμοὺς αὐτοὺς, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως λάβουν ὠρισμένας πληροφορίες, καὶ εἰς σχετικὸν ὀλίγον χρόνον παράγουν τὴν ζητηθεῖσαν πληροφορίαν ἢ ἀπάντησιν. Ἀξιοῦται ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων ἀξιωματῶν, ὅτι ἡλεκτρικὸς τις ἐγκέφαλος ἱκανὸς ὅπως φθάσῃ ὅλα τὰ ἀποτελέσματα γενικῶς δυνατὰ εἰς τὴν ἱκανότητα τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας ὅπως τροφοδοτῇ τὸ μηχανῆμα τοῦτο, θὰ χρειασθῇ νὰ εἶναι τόσον μέγα-τὸ μηχανῆμα τοῦτο-ὅσον μέγα εἶναι τὸ κτίριον τοῦ EMPIRE STATE OF NEW YORK CITY. Καὶ τὸ ἡλεκτρονικὸν τοῦτο θαῦμα δύναται νὰ κατέχῃ πληροφορίας μόνον ὅσας εἶναι δυνατὸν νὰ τροφοδοτήσῃ αὐτὸ ἡ νοήμων ἀνθρωπίνη διάνοια.

Καὶ ὅμως πόσον μικρὸς εἶναι ὁ ἀνθρώπινος ἐγκέφαλος! Ἐπὶ πλεόν, καὶ ἐὰν ἡλεκτρικὸς τις ἐγκέφαλος κατασκευασθῇ ὑπὸ ἀνθρωπίνης σοφίας νὰ ἐνεργῇ ὅπως ἐνεργῇ ὅπως ὁ ἀνθρώπινος ἐγκέφαλος, ἐντούτοις θὰ στερεῇται οὗτος ὅποισδήποτε αἰσθήσεως. Ἐὰν ὁ ἡλεκτρονικὸς ὑπολογιστὴς πληροφορήσῃ τὸν ἰδιοκτήτην αὐτοῦ ὅτι ἡτύχησεν εἰς τὸ ἐμπόριον του, δὲν θὰ αἰσθανθῇ χαρὰν, ἐὰν ἐχρεωκόπησεν, δὲν θὰ σημειώσῃ ἢ αἰσθανθῇ λύπην.

Ἀλλ' εἰς τὸν μικρὸν ἐγκέφαλον τοῦ ἀνθρώπου εἶναι δυνατὴ ἡ μαθηματικὴ ἱκανότης τοῦ πλεόν πολυπλόκου ἡλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ ὅπερ ποτε κατεσκευάσθη καὶ χιλιῶν πέραν τούτου, ἐπιπροσθέτως συμπαθητικῇ κατανόησιν εἰς ἐκάστην περίστασιν. Εἶναι δυνατὸν τοιαύτη ἱκανότης ἐνεργείας νὰ εἶναι τυχαία ἢ ὅπως λέγωμεν "ἀπλῶς καὶ ὥς ἔτυχεν;" Ἡ φανερά ἀ-

πάντησις εἶναι οὐχί, ὅτι ἐνταῦθα εἶναι ἡ ἀ-
διαφειλονίκητος ἀπόδειξις τῆς ὑπάρξεως Ὑπερ-
τάτου, Νοήμονος, Σοφοῦ Δημιουργοῦ.

ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἐπὶ πλέον, παρατηροῦντες τὰ χαρακτη-
ριστικὰ τῆς λογικῆς τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς
μεταφράζεται αὕτη εἰς τὴν ἀνθρωπίνην συμπε-
ριφορὰν, μανθάνομεν κάτι τι περὶ τοῦ Δημι-
ουργοῦ, διότι ἡ Βίβλος μᾶς λέγει ὅτι ὁ ἀν-
θρώπος ἐδημιουργήθη κατ' εἰκόνα Θεοῦ. Πᾶσα
ἡ κτίσις ἀποκαλύπτει τὴν Νοημοσύνην καὶ σο-
φίαν τοῦ Δημιουργοῦ, καὶ τὴν ἰκαρότητα Αὐ-
τοῦ ὅπως κρίνει, καθὼς ἀναγινώσκομεν εἰς
ΗΣ. α:18, ὅτι ὁ Θεὸς λέγει εἰς τὸν ἀνθρω-
πον, "Ἐλθετε τώρα, καὶ ἃς διαδικασθῶμεν,
λέγει Κύριος." Ἡ νᾶνος διάνοια τοῦ ἀνθρώπου,
καίτοι εἶναι ἀνίκανη νὰ κατανοήσῃ πολλὰ περὶ
τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ, ἐν τούτοις εἶναι
ικανὴ νὰ σκεφθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς περιωρι-
μένης αὐτοῦ γνώσεως καὶ νὰ φθάσῃ εἰς συμπέ-
ρασμα ὅτι ὑπάρχει Θεὸς, Σοφὸς Δημιουργὸς, "Ὅσ-
τις" τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησεν."

Ὁ ἄνθρωπος σήμερον εἶναι πεπτωκὼς καὶ
ἀτελής. Ὁ Δαβὶδ ἔγραψεν, "Ἴδοὺ, συνελήφθην
ἐν ἀνομίᾳ, καὶ ἐν ἁμαρτίᾳ με ἐγέννησεν ἡ
μήτηρ μου." ΨΑΛΜ. να:5. Μέγα μέρος τῆς ἀνθρω-
πότητος εἶναι ἐξευτελισμένη καὶ πεπτωκυῖα.
Ἐν τούτοις, ὑπάρχουν πολλὰ εὐγενεῖς ὑπάρ-
ξεις γύρωθεν ἡμῶν, καὶ εἰς αὐτοὺς δυνάμεθα
νὰ ἴδωμεν τὴν ἰδιότητα τῆς συμπαθείας, τῆς
δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης. Ἐφ' ὅσον ὁ ἀνθρω-
πος ἐδημιουργήθη κατ' εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ἡμεῖς
ὄθεν, ὡς ἐκ τούτου συμπεραίνομεν, ὅτι ὁ Δη-
μιουργὸς εἶναι συμπαθητικὸς, δίκαιος καὶ ἀ-
γαπητὸς.

Εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐπίσης ἔχει δοθῇ ἡ ἱκανότης νὰ συλλαμβάνῃ τὴν ἰδέαν περὶ μεγάλου Θεοῦ καὶ Δημιουργοῦ τῶν πάντων. Τοῦτο ὄχι μόνον διαχωρίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ ὅλην τὴν ἄλογον μορφήν τῆς ζωῆς τῶν ζώων, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἐπιπρόσθετος ἀπόδειξις ὅτι οὗτος εἶναι δημιούργημα Σοφοῦ Δημιουργοῦ, καὶ οὐχὶ τυχαῖον τι συμβὰν αὐτομάτου πορείας ἐξελεῖξεως. Ἀπὸ τῆς αὐγῆς τῆς Βιβλικῆς ἱστορίας, ὁ ἄνθρωπος εἶναι λάτρις τοῦ Θεοῦ, καὶ μεταξὺ τῶν ἀληθῶς σοφῶν τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς, δὲν εἶναι ὀλιγώτερον τὸ τοιοῦτον σημερον. Ὁ Καθηγητὴς PASTEUR, ὁ διαπρεπὴς βακτηριολόγος, ὁμολογεῖ ὅτι, οὐδέποτε ἀρχίζει τὴν ἐργασίαν τῆς ἡμέρας εἰς τὸ ἐργαστήριδν του ἄνευ προσευχῆς. Ναί, ὑπάρχει Θεὸς, Λογικὸς, Δίκαιος, καὶ ἀγαθὸς ἐλεήμων Δημιουργὸς, Ὅστις τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησεν. ΑΜΗΝ.

---οοο---

"Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου,
Κύριε Θεέ, Παντοκράτωρ,
Δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ σου,
Βασιλεῦ τῶν ἁγίων.
Τίς δὲν θέλει σὲ φοβηθῇ, Κύριε,
καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομα σου;
Διότι εἶσαι μόνος ὁσιος,
καὶ πάντα τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐλθεῖν,
καὶ προσκυνήσῃ ἐνώπιόν σου,
διότι αἱ κρίσεις σου ἐφανερώθησαν."

ΑΠΟΚ. ιε:3,4.

Μαργαρίται.

ΑΓΑΘΟΕΡΓΟΥΝΤΕΣ ΕΥΛΟΓΟΥΜΕΝ

ΕΑΥΤΟΥΣ

ΕΑΝ παρατηρήσωμεν τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, θὰ εὕρωμεν ὅτι ἡ καρδία δὲν λαμβάνει τὸ αἷμα ἐναποθηκεύουσα αὐτὸ δι' ἑαυτήν καὶ μόνον, ἀλλὰ τὸ διοχευτεύει εἰς ὁλόκληρον τὸ σῶμα, καὶ τὰ διάφορα μέλη αὐτοῦ. Τὸ αἷμα πάντοτε κυκλοφορεῖ, καὶ οὐδέποτε μένει λιμνάζων εἰς ἓν μέρος. Ἐὰν μέλος τι ἐναποθηκεύσῃ ποσότητα τινὰ αἵματος, τὸ πράττει τοῦτο καταλήλως διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῇ ἐν τῷ ὥρισμένῳ καιρῷ διὰ τὸ σῶμα. Ἐὰν διατηρήσῃ τοῦτο λιμνάζον, τότε θὰ ἐπέλθῃ ἀσθένεια, ἐπὶ πλέον τὸ μέλος τοῦτο θὰ χάσῃ τὴν δύναμιν παραγωγῆς, ἢ ἐνεργοῦ συμμετοχῆς διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἄλλων μελῶν.

Ὁλόκληρον τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ζῇ διὰ τοῦ νόμου τῆς μεταδόσεως καὶ τῆς λήψεως. Ὁ ὀφθαλμὸς δὲν δύναται νὰ εἴπῃ εἰς τὸ πόδα δὲν ἔχω

χρείαν σοῦ, καὶ δὲν θέλω σὲ ὁδηγήσῃ. Ἐὰν ὁ ὀφθαλμὸς δὲν ἐκτελέσῃ τὸ μέρος του, ὁλόκληρον τὸ σῶμα θὰ πέσῃ εἰς τὸν βόθρον, καὶ αὐτὸς ὁ ὀφθαλμὸς θὰ καλυφθῇ ὑπὸ πηλοῦ. Ἐὰν τὰ μέλη ἀρνηθοῦν νὰ προσφέρουν ἕκαστον διὰ τὸ γενικὸν καλὸν, ὁλόκληρον τὸ σῶμα θὰ πτωχεύσῃ καὶ ὁ θάνατος θὰ ἐπακολουθήσῃ.

Ἄς μάθωμεν λοιπὸν τὴν ἀναλογίαν καὶ συνεργασίαν ταύτην τῆς φύσεως. Τὸ σοβαρὸν μάθημα δι' ἡμᾶς εἶναι ὅτι, διὰ νὰ λάβωμεν πρέπει νὰ δώσωμεν, καὶ διὰ νὰ συνάξωμεν πρέπει νὰ σπείρωμεν. Διὰ νὰ χαίρωμεν, πρέπει νὰ κάμωμεν ἄλλους νὰ χαίρουν. καὶ διὰ νὰ εἴμεθα πνευματικῶς ὑγεῖεις, πρέπει νὰ ζητῶμεν τὴν πνευματικὴν ὑγείαν τῶν ἄλλων συναδέλφων μελῶν.

Ὑπὸ SPURGEON

---ooo---

" Δὲν πρέπει νὰ φρονῶμεν ὑψηλότερα ἀπὸ ὅ,τι πρέπει νὰ φρονῶμεν, κατὰ τὸ μέτρον τῆς πίστεως τὸ ὅποσον ὁ Θεὸς ἐμοίρασεν εἰς ἕκαστον." ΡΩΜ. ιβ:3.

---ooo---